

Europske unije

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 62.

12. kolovoza 2019.

Sadržaj

IV Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 270/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 270/02	predmet C-458/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 20. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Saarbrücken — Njemačka) — kazneni postupak protiv K. P.-a (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Borba protiv terorizma — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata — Zamrzavanje financijskih sredstava — Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP — Članak 1. stavci 4. i 6. — Uredba (EZ) br. 2580/2001 — Članak 2. stavak 3. — Odluka Vijeća kojom se organizacija zadržava na popisu osoba, skupina i subjekata uključenih u teroristička djela — Valjanost)	2
2019/C 270/03	predmet C-612/16: Presuda Suda (osmo vijeće) od 19. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Ujedinjena Kraljevina) — C & J Clark International Ltd protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Zahtjev za prethodnu odluku — Antidamping — Tumačenje i valjanosti uredbi kojima se ponovno uvode antidampinske pristojbe nakon presude Suda o poništenju — Pravna osnova — Zabrana retroaktivnosti — Zastara)	3

2019/C 270/04	predmet C-591/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. lipnja 2019. — Republika Austrija protiv Savezne Republike Njemačke (Povreda obveze države članice — Članci 18., 34., 56. i 92. UFEU-a — Propis države članice kojim se predviđa infrastrukturna pristojba za osobna vozila — Situacija u kojoj se vlasnicima vozila registriranih u toj državi članici priznaje oslobođenje od poreza na motorna vozila u iznosu te pristojbe)	4
2019/C 270/05	predmet C-607/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen — Švedska) — Skatteverket protiv Memira Holding AB (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dobit — Grupa društava — Sloboda poslovnog nastana — Odbitak gubitaka koje je pretrpjelo nerezidentno društvo kći — Pojam „konačni gubici” — Spajanje preuzimanjem društva kćeri s matičnim društvom — Zakonodavstvo države sjedišta društva kćeri koje priznaje pravo na odbitak gubitaka u okviru spajanja samo društvu koje ih je pretrpjelo)	5
2019/C 270/06	predmet C-608/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen — Švedska) — Skatteverket protiv Holmen AB (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dobit — Grupa društava — Sloboda poslovnog nastana — Odbitak gubitaka koje je ostvarilo nerezidentno društvo kći — Pojam „konačni gubici” — Primjena na društvo unuku — Zakonodavstvo države rezidentnosti društva majke koje zahtijeva izravno vlasništvo nad društvom kćeri — Zakonodavstvo države rezidentnosti društva kćeri koje ograničava pripisivanje gubitaka i zabranjuje ga u godini likvidacije)	6
2019/C 270/07	predmet C-660/17 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. — RF protiv Europske komisije (Žalba — Tužba za poništenje — Slanje tužbe telefaksom — Podnošenje izvornika tužbe tajništvu Općeg suda izvan roka — Kašnjenje pri otpremi pošte — Pojam „viša sila ili nepredvidive okolnosti”)	7
2019/C 270/08	predmet C-682/17: Presuda Suda (peto vijeće) od 20. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin — Njemačka) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH protiv Bundesrepublik Deutschland (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2003/87/EZ — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova — Postrojenje za obradu prirodnog plina — Izdvajanje sumpora — „Clausov postupak” — Proizvodnja električne energije u sporednoj jedinici — Proizvodnja topline — Emisije inherentnog ugljikovog dioksida (CO ₂) — Članak 2. stavak 1. — Područje primjene — Prilog I. — Djelatnost „izgaranje goriva” — Članak 3. točka (u) — Pojam „proizvođač električne energije” — Članak 10.a stavci 3. i 4. — Prijelazni sustav za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica — Odluka 2011/278/EU — Područje primjene — Članak 3. točka (c) — Pojam „potpostrojenje s referentnom vrijednosti za toplinu”)	7
2019/C 270/09	predmet C-1/18: Presuda Suda (peto vijeće) od 20. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa — Latvija) — „Oribalt Rīga” SIA, prije „Oriola Rīga” SIA protiv Valsts ieņēmumu dienests (Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija — Uredba (EEZ) br. 2913/92 — Članak 30. stavak 2. točke (b) i (c) — Uredba (EEZ) br. 2454/93 — Članak 152. stavak 1. točke (a) i (b) — Utvrđivanje carinske vrijednosti robe — Pojam „slična roba” — Lijekovi — Uzimanje u obzir svih čimbenika koji mogu imati utjecaj na ekonomsku vrijednost predmetnog lijeka — Rok od 90 dana u kojem se uvezena roba mora prodati u Europskoj uniji — Krajnji rok — Neuzimanje u obzir trgovačkih popusta)	8
2019/C 270/10	predmet C-41/18: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italija) — Meca Srl protiv Comune di Napoli (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2014/24/EU — Članak 57. stavak 4. točke (c) i (g) — Provedba postupka javne nabave usluga — Fakultativne osnove za isključenje iz sudjelovanja u postupku javne nabave — Teški profesionalni propust koji dovodi u pitanje integritet gospodarskog subjekta — Raskid prethodnog ugovora zbog nedostataka u njegovu ispunjenju — Sudska tužba kojom se javnog naručitelja sprečava da ocijeni povredu ugovora sve do završetka sudskog postupka)	9

2019/C 270/11	predmet C-72/18: Presuda Suda (drugo vijeće) od 20. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona — Španjolska) — Daniel Ustariz Aróstegui protiv Departamento de Educación del Gobierno de Navarra (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članak 4. točka 1. — Načelo nediskriminacije — Javni obrazovni sektor — Nacionalno zakonodavstvo koje dodatak na plaću dodjeljuje jedino učiteljima zaposlenima kao statutarnim službenicima u okviru radnog odnosa na neodređeno vrijeme — Isključenje učitelja koji su zaposleni kao članovi ugovornog osoblja javnog prava na određeno vrijeme — Pojam „objektivni razlozi” — Značajke svojstvene statusu statutarne službenika)	10
2019/C 270/12	predmet C-100/18: Presuda Suda (drugo vijeće) od 20. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo — Španjolska) — Línea Directa Aseguradora SA protiv Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (Zahtjev za prethodnu odluku — Osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila — Direktiva 2009/103/EZ — Članak 3. prvi stavak — Pojam „upotreba vozila” — Materijalna šteta prouzročena na nekretnini zbog požara na automobilu parkiranom na privatnom parkiralištu te nekretnine — Pokriće obveznim osiguranjem)	11
2019/C 270/13	predmet C-291/18: Presuda Suda (treće vijeće) od 20. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel București — Rumunjska) — Grup Servicii Petroliere SA protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 148. točke (a) i (c) — Izuzeća vezana uz međunarodni prijevoz — Isporuka odobalnih samopodiznih platformi za bušenje — Pojam „plovila koja plove na otvorenom moru” — Doseg)	12
2019/C 270/14	predmet C-404/18: Presuda Suda (treće vijeće) od 20. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgija) — Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen protiv WTG Retail BVBA (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2006/54/EZ — Jednako postupanje prema muškarcima i ženama — Pristup zapošljavanju i uvjeti rada — Članak 24. — Zaštita od viktimizacije — Odbijanje zapošljavanja kandidatkinje zbog njezine trudnoće — Radnik koji je nastupio u potporu toj kandidatkinji — Otpuštanje radnika)	12
2019/C 270/15	predmet C- 313/19 P: Žalba koju je 15. travnja 2019. podnio Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 14. veljače 2019. u predmetu T-125/18, Associazione GranoSalus protiv Komisije	13
2019/C 270/16	predmet C-336/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. travnja 2019. uputio Grondwettelijk Hof (Belgija) — Centraal Israëlitisch Consistorie van België i dr., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België i dr., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW i dr. protiv LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA i dr., Centraal Israëlitisch Consistorie van België i dr., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)	15
2019/C 270/17	predmet C-360/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. svibnja 2019. uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) — Crown Van Gelder BV protiv Autoriteit Consument en Markt.	16
2019/C 270/18	predmet C-361/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. svibnja 2019. uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) — De Ruiter vof protiv Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	17
2019/C 270/19	predmet C-372/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2019. uputio Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgija) — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) protiv Wearone.World BVBA, Wecandance NV	17
2019/C 270/20	predmet C- 384/19: Tuzba podnesena 16. svibnja 2019. — Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske	18

2019/C 270/21	predmet C-387/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. svibnja 2019. uputio Raad van State (Belgija) — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel protiv Vlaams Gewest	19
2019/C 270/22	predmet C-388/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. svibnja 2019. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) — MK protiv Autoridade Tributária e Aduaneira	20
2019/C 270/23	predmet C-392/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. svibnja 2019. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) — VG Bild-Kunst protiv Stiftung Preußischer Kulturbesitz	20
2019/C 270/24	predmet C- 401/19: Tužba podnesena 24. svibnja 2019. — Republika Poljska protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije	21
2019/C 270/25	predmet C-403/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2019. uputio Conseil d'État (Francuska) — Société Générale SA protiv Ministre de l'Action et des Comptes publics	22
2019/C 270/26	predmet C-437/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2019. uputio Cour administrative (Luksenburg) — État du Grand-duché de Luxembourg protiv L	23
2019/C 270/27	predmet C-441/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. lipnja 2019. uputio Rechtbank Den Haag, Sitzungsort 's-Hertogenbosch (Nizozemska) — TQ protiv Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	24
2019/C 270/28	predmet C-445/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. lipnja 2019. uputio Østre Landsret (Danska) — Viasat Broadcasting UK Ltd protiv TV 2/Danmark A/S i Kraljevine Danske	24
2019/C 270/29	predmet C-475/19 P: Žalba koju je 20. lipnja 2019. podnijela Savezna Republika Njemačka protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 10. travnja 2019. u predmetu T-229/17, Savezna Republika Njemačka protiv Europske komisije	25
2019/C 270/30	predmet C-498/19 P: Žalba koju je 27. lipnja 2019. podnijela Rumunjska protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 30. travnja 2019. u predmetu T-530/18, Rumunjska protiv Komisije	27
Opći sud		
2019/C 270/31	predmet T-488/18: Tužba podnesena 17. lipnja 2019. — XC protiv Komisije	29
2019/C 270/32	predmet T-236/19: Tužba podnesena 8. travnja 2019. — Le Comité de Douzelage de Houffalize protiv Komisije i EACEA-e	30
2019/C 270/33	predmet T-297/19: Tužba podnesena 6. svibnja 2019. — Dragomir protiv Komisije	31
2019/C 270/34	predmet T-330/19: Tužba podnesena 31. svibnja 2019. — PNB Banka i drugi protiv ESB-a	32
2019/C 270/35	predmet T-344/19: Tužba podnesena 10. lipnja 2019. — Front Polisario protiv Vijeća	33
2019/C 270/36	predmet T-356/19: Tužba podnesena 12. lipnja 2019. — Front Polisario protiv Vijeća	35

2019/C 270/37	predmet T-358/19: Tužba podnesena 13. lipnja 2019. — Groupe Canal + protiv Komisije.	35
2019/C 270/38	predmet T-367/19: Tužba podnesena 19. lipnja 2019. — Camerin protiv Komisije	36
2019/C 270/39	predmet T-368/19: Tužba podnesena 18. lipnja 2019. — Datenlotsen Informationssysteme protiv Komisije.	37
2019/C 270/40	predmet T-375/19: Tužba podnesena 20. lipnja 2019. — Pisoni protiv Parlamenta	39
2019/C 270/41	predmet T-377/19: Tužba podnesena 21. lipnja 2019. — Topcart protiv EUIPO-a — Carl International (TC CARL)	39
2019/C 270/42	predmet T-378/19: Tužba podnesena 21. lipnja 2019. — Topcart protiv EUIPO-a — Carl International (TC CARL)	40
2019/C 270/43	predmet T-379/19: Tužba podnesena 21. lipnja 2019. — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation protiv EUIPO-a (Serviceplan)	41
2019/C 270/44	predmet T-380/19: Tužba podnesena 21. lipnja 2019. — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation protiv EUIPO-a (Serviceplan Solutions)	42
2019/C 270/45	predmet T-381/19: Tužba podnesena 21. lipnja 2019. — adp Gauselmann protiv EUIPO-a — Gameloft (City Mania).	43
2019/C 270/46	predmet T-382/19: Tužba podnesena 25. lipnja 2019. — Turk Hava Yollari protiv EUIPO-a — Sky (skylife)	44
2019/C 270/47	predmet T-383/19: Tužba podnesena 21. lipnja 2019. — CI i dr. protiv Parlamenta i Vijeća.	45
2019/C 270/48	predmet T-385/19: Tužba podnesena 25. lipnja 2019. — Mazzone protiv Parlamenta	46
2019/C 270/49	predmet T-388/19: Tužba podnesena 28. lipnja 2019. — Puigdemont i Casamajó i Comín i Oliveres protiv Parlamenta.	47
2019/C 270/50	predmet T-389/19: Tužba podnesena 27. lipnja 2019. — Coppo Gavazzi protiv Parlamenta.	48
2019/C 270/51	predmet T-390/19: Tužba podnesena 27. lipnja 2019. — Muscardini protiv Parlamenta	50
2019/C 270/52	predmet T-391/19: Tužba podnesena 27. lipnja 2019. — Vinci protiv Parlamenta	50
2019/C 270/53	predmet T-392/19: Tužba podnesena 27. lipnja 2019. — Mantovani protiv Parlamenta.	51
2019/C 270/54	predmet T-400/19: Tužba podnesena 28. lipnja 2019. — Iccrea Banca protiv JSO-a	52

IV

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2019/C 270/01)

Posljednja objava

SL C 263, 5.8.2019.

Prethodne objave

SL C 255, 29.7.2019.

SL C 246, 22.7.2019.

SL C 238, 15.7.2019.

SL C 230, 8.7.2019.

SL C 220, 1.7.2019.

SL C 213, 24.6.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (peto vijeće) od 20. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Saarbrücken — Njemačka) — kazneni postupak protiv K. P.-a

(predmet C-458/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Borba protiv terorizma — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata — Zamrzavanje financijskih sredstava — Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP — Članak 1. stavci 4. i 6. — Uredba (EZ) br. 2580/2001 — Članak 2. stavak 3. — Odluka Vijeća kojom se organizacija zadržava na popisu osoba, skupina i subjekata uključenih u teroristička djela — Valjanost)

(2019/C 270/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Saarbrücken

Stranka glavnog kaznenog postupka

K. P.

Izreka

1. Razmatranje prethodnog pitanja nije otkrilo nijedan element koji bi utjecao na valjanost:

— Odluke Vijeća 2007/445/EZ od 28. lipnja 2007. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluka 2006/379/EZ i 2006/1008/EZ;

— Odluke Vijeća 2007/868/EZ od 20. prosinca 2007. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2007/445/EZ;

- Odluke Vijeća 2008/583/EZ od 15. srpnja 2008. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2007/868/EZ, i
- Odluke Vijeća 2009/62/EZ od 26. siječnja 2009. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2008/583/EZ.
2. Uredba Vijeća (EZ) br. 501/2009 od 15. lipnja 2009. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2009/62/EZ nevaljana je u dijelu u kojem su njome Oslobođilački tigrovi tamilskog Eelama zadržani na popisu predviđenom člankom 2. stavkom 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2580/2001 od 27. prosinca 2001. o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma.

(¹) SL C 354, 26. 10. 2015.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 19. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Ujedinjena Kraljevina) — C & J Clark International Ltd protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(predmet C-612/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Antidamping — Tumačenje i valjanosti uredbi kojima se ponovno uvode antidampinške pristojbe nakon presude Suda o poništenju — Pravna osnova — Zabrana retroaktivnosti — Zastara)

(2019/C 270/03)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: C & J Clark International Ltd

Tuženik: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Izreka

1. Ispitivanje pitanja o valjanosti postavljenih Sudu nije dovelo do utvrđenja nijednog elementa koji bi utjecao na valjanost Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/1395 od 18. kolovoza 2016. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine koju proizvode trgovačka društva Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. i Win Profile Industries Ltd i o provedbi presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14 ni na valjanost Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/1647 od 13. rujna 2016. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s

gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Vijetnama koju proizvode trgovačka društva Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. i njegovo povezano trgovačko društvo Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, i o provedbi presude Suda u spojenim predmetima C-659/13 i C-34/14.

2. Sustav zastare predviđen člankom 221. stavkom 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2700/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenog 2000., primjenjuje se na zastaru antidampinskih pristojbi uvedenih provedbenim uredbama navedenim u točki 1. izreke ove presude.

(¹) SL C 38, 6. 2. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. lipnja 2019. — Republika Austrija protiv Savezne Republike Njemačke

(predmet C-591/17) (¹)

(Povreda obveze države članice — Članci 18., 34., 56. i 92. UFEU-a — Propis države članice kojim se predviđa infrastrukturna pristojba za osobna vozila — Situacija u kojoj se vlasnicima vozila registriranih u toj državi članici priznaje oslobođenje od poreza na motorna vozila u iznosu te pristojbe)

(2019/C 270/04)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Republika Austrija (zastupnici: G. Hesse, J. Schmoll i C. Drexel, agenti)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i S. Eisenberg, agenti, uz asistenciju C. Hillgrubera, *Rechtsanwalt*)

Intervenijent u potporu tužitelju: Kraljevina Nizozemska (zastupnici: J. Langer, J. M. Hoogveld i M. Bulterman, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Kraljevina Danska (zastupnici: Nymann-Lindegren i M. Wolff, agenti)

Izreka

1. Savezna Republika Njemačka povrijedila je obveze koje ima na temelju članaka 18., 34., 56. i 92. UFEU-a time što je uvela infrastrukturnu pristojbu za osobna vozila i istodobno u korist vlasnika vozila registriranih u Njemačkoj predvidjela oslobođenje od poreza na motorna vozila u iznosu najmanje jednakom plaćenju pristojbi.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.

3. Saveznoj Republici Njemačkoj nalaže se snošenje tri četvrtine troškova Republike Austrije i snošenje vlastitih troškova.
4. Republika Austrija snosi četvrtinu vlastitih troškova.
5. Kraljevina Nizozemska i Kraljevina Danska snose vlastite troškove.

(¹) SL C 402, 27. 11. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen — Švedska) — Skatteverket protiv Memira Holding AB

(predmet C-607/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dobit — Grupa društava — Sloboda poslovnog nastana — Odbitak gubitaka koje je pretrpjelo nerezidentno društvo kći — Pojam „konačni gubici” — Spajanje preuzimanjem društva kćeri s matičnim društvom — Zakonodavstvo države sjedišta društva kćeri koje priznaje pravo na odbitak gubitaka u okviru spajanja samo društvu koje ih je pretrpjelo)

(2019/C 270/05)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skatteverket

Tuženik: Memira Holding AB

Izreka

1. Za potrebe ocjene konačnosti gubitaka nerezidentnog društva kćeri, u smislu točke 55. presude od 13. prosinca 2005., Marks & Spencer (C 446/03, EU:C:2005:763), okolnost da država članica kojoj društvo kći pripada ne omogućava prijenos gubitaka društva drugom poreznom obvezniku u slučaju spajanja — dok država članica kojoj pripada matično društvo predviđa takav prijenos u slučaju spajanja dvaju rezidentnih društava — nije odlučna, osim ako matično društvo ne dokaže da mu je nemoguće uračunati vrijednost tih gubitaka tako da ih, osobito posredstvom prijenosa, porezno uzme u obzir treća osoba za buduće porezne godine.
2. U slučaju u kojem bi okolnost spomenuta u prvom pitanju postala relevantna nevažna je činjenica da u državi sjedišta društva kćeri ne postoji nijedan drugi subjekt koji bi mogao odbiti te gubitke u slučaju spajanja da su takvi odbitci ondje dopušteni.

(¹) SL C 5, 8. 1. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen — Švedska) — Skatteverket protiv Holmen AB

(predmet C-608/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dobit — Grupa društava — Sloboda poslovnog nastana — Odbitak gubitaka koje je ostvarilo nerezidentno društvo kći — Pojam „konačni gubici” — Primjena na društvo unuku — Zakonodavstvo države rezidentnosti društva majke koje zahtijeva izravno vlasništvo nad društvom kćeri — Zakonodavstvo države rezidentnosti društva kćeri koje ograničava pripisivanje gubitaka i zabranjuje ga u godini likvidacije)

(2019/C 270/06)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skatteverket

Tuženik: Holmen AB

Izreka

1. Pojam konačnih gubitaka nerezidentnog društva kćeri u smislu točke 55. presude od 13. prosinca 2005., Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), ne primjenjuje se na društvo unuku, osim ako su sva posredna društva između društva majke koje traži odbitak unutar grupe i društva unuke koje je ostvarilo gubitke koji se mogu smatrati konačnima rezidentna u istoj državi članici.
2. Radi ocjene konačnosti gubitaka nerezidentnog društva kćeri u smislu točke 55. presude od 13. prosinca 2005., Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), okolnost da država članica u kojoj se nalazi društvo kći ne dopušta prijenos gubitaka s jednog društva na drugog poreznog obveznika u godini likvidacije nije odlučujuća, osim ako društvo majka dokaže da ne može odbiti te gubitke na način da ih, među ostalim, prijenosom uzme u obzir treća osoba za buduća porezna razdoblja.
3. U slučaju da je okolnost spomenuta u točki 2. ove izreke relevantna, nije odlučujuća mjera u kojoj je zakonodavstvo države društva kćeri koje je ostvarilo gubitke koji se mogu kvalificirati kao konačni imalo za posljedicu da se jedan dio tih gubitaka nije mogao odbiti od tekuće dobiti deficitarnog društva kćeri ili od dobiti drugog subjekta u istoj grupi.

⁽¹⁾ SL C 5, 8. 1. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. — RF protiv Europske komisije**(predmet C-660/17 P) ⁽¹⁾****(Žalba — Tužba za poništenje — Slanje tužbe telefaksom — Podnošenje izvornika tužbe tajništvu Općeg suda izvan roka — Kašnjenje pri otpremi pošte — Pojam „viša sila ili nepredvidive okolnosti”)**

(2019/C 270/07)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: RF (zastupnik: K. Komar-Komarowski, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: J. Szczodrowski, G. Meessen i I. Rogalski, agents)

Izreka

1. Odbija se zahtjev za prihvaćanje novih dokaza.
2. Žalba se odbija.
3. RF-u se nalaže snošenje, osim vlastitih, i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 190, 4. 6. 2018.

Presuda Suda (peto vijeće) od 20. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin — Njemačka) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH protiv Bundesrepublik Deutschland**(predmet C-682/17) ⁽¹⁾****(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2003/87/EZ — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova — Postrojenje za obradu prirodnog plina — Izdvajanje sumpora — „Clausov postupak” — Proizvodnja električne energije u sporednoj jedinici — Proizvodnja topline — Emisije inherentnog ugljikovog dioksida (CO₂) — Članak 2. stavak 1. — Područje primjene — Prilog I. — Djelatnost „izgaranje goriva” — Članak 3. točka (u) — Pojam „proizvođač električne energije” — Članak 10.a stavci 3. i 4. — Prijelazni sustav za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica — Odluka 2011/278/EU — Područje primjene — Članak 3. točka (c) — Pojam „potpostrojenje s referentnom vrijednosti za toplinu”)**

(2019/C 270/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

1. Članak 3. točku (u) Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ, kako je izmijenjena Direktivom br. 2009/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009., treba tumačiti na način da se postrojenje, poput onog iz glavnog postupka, koje u okviru svoje djelatnosti „izgaranja goriva u postrojenjima ukupne nazivne ulazne toplinske snage iznad 20 [megavata (MW)]”, koja je navedena u Prilogu I. toj direktivi, proizvodi električnu energiju koja je prvenstveno namijenjena njegovim vlastitim potrebama mora smatrati „proizvođačem električne energije” u smislu te odredbe kada to postrojenje, s jedne strane, istodobno obavlja djelatnost proizvodnje proizvoda koja nije obuhvaćena tim prilogom i kada ono, s druge strane, makar i mali dio proizvedene električne energije, uz naknadu, kontinuirano ubrizgava u javnu električnu mrežu, na koju navedeno postrojenje zbog tehničkih razloga mora biti stalno priključeno.
2. Članak 3. točku (c) Odluke Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ treba tumačiti na način da postrojenje, poput onog iz glavnog postupka, u mjeri u kojoj se ono mora smatrati „proizvođačem električne energije” u smislu članka 3. točke (u) Direktive 2003/87, nema pravo na besplatnu dodjelu emisijskih jedinica za toplinu proizvedenu u okviru njegove djelatnosti „izgaranja goriva u postrojenjima ukupne nazivne ulazne toplinske snage iznad 20 MW” iz Priloga I. toj direktivi kada se ta toplina koristi u svrhe različite od proizvodnje električne energije s obzirom na to da takvo postrojenje ne ispunjava uvjete predviđene člankom 10.a stavcima 4. i 8. navedene direktive.

(¹) SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Suda (peto vijeće) od 20. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa — Latvija) — „Oribalt Rīga” SIA, prije „Oriola Rīga” SIA protiv Valsts ieņēmumu dienests

(predmet C-1/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija — Uredba (EEZ) br. 2913/92 — Članak 30. stavak 2. točke (b) i (c) — Uredba (EEZ) br. 2454/93 — Članak 152. stavak 1. točke (a) i b) — Utvrđivanje carinske vrijednosti robe — Pojam „slična roba” — Lijekovi — Uzimanje u obzir svih čimbenika koji mogu imati utjecaj na ekonomsku vrijednost predmetnog lijeka — Rok od 90 dana u kojem se uvezena roba mora prodati u Europskoj uniji — Krajnji rok — Neuzimanje u obzir trgovačkih popusta)

(2019/C 270/09)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Oribalt Rīga” SIA, prije „Oriola Rīga” SIA

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Izreka

1. Članak 30. stavak 2. točku (b) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 82/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. prosinca 1996., treba tumačiti na način da, ako se carinska vrijednost robe, poput predmetnih lijekova u sporu u glavnom postupku, izračunava primjenom deduktivne metode predviđene tom odredbom, nadležno nacionalno carinsko tijelo mora za utvrđivanje „slične robe” uzeti u obzir sve relevantne čimbenike, poput sastava te robe, njezine zamjenjivosti s obzirom na njezine učinke i njezine komercijalne zamjenjivosti, te slijedom toga provesti činjeničnu ocjenu uzimajući u obzir svaki čimbenik koji bi mogao utjecati na stvarnu ekonomsku vrijednost navedene robe, uključujući tržišni položaj uvezene robe i njezina proizvođača.
2. Članak 152. stavak 1. točku (b) Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe br. 2913/92 treba tumačiti na način da za određivanje jedinične cijene uvezene robe prema metodi predviđenoj u članku 30. stavku 2. točki (c) Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 82/97, rok od 90 dana u kojem se uvezena roba mora prodati u Europskoj uniji iz članka 152. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2454/93 predstavlja krajnji rok.
3. Članak 30. stavak 2. točku (c) Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 82/97, treba tumačiti na način da se popusti na prodajnu cijenu uvezene robe ne mogu uzeti u obzir pri utvrđivanju carinske vrijednosti te robe primjenom te odredbe.

(¹) SL C 104, 19. 3. 2018.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italija) — Meca Srl protiv Comune di Napoli

(predmet C-41/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2014/24/EU — Članak 57. stavak 4. točke (c) i (g) — Provedba postupka javne nabave usluga — Fakultativne osnove za isključenje iz sudjelovanja u postupku javne nabave — Teški profesionalni propust koji dovodi u pitanje integritet gospodarskog subjekta — Raskid prethodnog ugovora zbog nedostataka u njegovu ispunjenju — Sudska tužba kojom se javnog naručitelja sprečava da ocijeni povredu ugovora sve do završetka sudskog postupka)

(2019/C 270/10)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale amministrativo regionale della Campania

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Meca Srl

Tuženik: Comune di Napoli

uz sudjelovanje: Sirio Srl

Izreka

Članak 57. stavak 4. točke (c) i (g) Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis na temelju kojeg se podnošenjem sudske tužbe protiv odluke o raskidu ugovora o javnoj nabavi, koju je donio javni naručitelj zbog značajnih nedostataka nastalih tijekom njegova izvršenja, sprečava javnog naručitelja koji pokreće novu javnu nabavu da u fazi odabira ponuditelja provede bilo kakvo ocjenjivanje pouzdanosti subjekta na kojeg se odnosi taj raskid.

(¹) SL C 142, 23. 4. 2018.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 20. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Pamplona — Španjolska) — Daniel Ustariz Aróstegui protiv Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(predmet C-72/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članak 4. točka 1. — Načelo nediskriminacije — Javni obrazovni sektor — Nacionalno zakonodavstvo koje dodatak na plaću dodjeljuje jedino učiteljima zaposlenima kao statutarnim službenicima u okviru radnog odnosa na neodređeno vrijeme — Isključenje učitelja koji su zaposleni kao članovi ugovornog osoblja javnog prava na određeno vrijeme — Pojam „objektivni razlozi” — Značajke svojstvene statusu statutarnog službenika)

(2019/C 270/11)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Pamplona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Daniel Ustariz Aróstegui

Tuženik: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Izreka

Članak 4. točku 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., priloženog Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalno zakonodavstvo poput onoga u glavnom postupku koje pravo na dodatak na plaću pri-država učiteljima zaposlenima kao statutarnim službenicima u okviru radnog odnosa na neodređeno vrijeme, a isključuje učitelje koji su zaposleni kao članovi ugovornog osoblja javnog prava na određeno vrijeme, ako je stjecanje određenog razdoblja službe jedini uvjet dodjele tog dodatka.

(¹) SL C 161, 7. 5. 2018.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 20. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo — Španjolska) — Línea Directa Aseguradora SA protiv Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(predmet C-100/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila — Direktiva 2009/103/EZ — Članak 3. prvi stavak — Pojam „upotreba vozila” — Materijalna šteta prouzročena na nekretnini zbog požara na automobilu parkiranom na privatnom parkiralištu te nekretnine — Pokriće obveznim osiguranjem)

(2019/C 270/12)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Línea Directa Aseguradora SA

Tuženik: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Izreka

Članak 3. prvi stavak Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti treba tumačiti na način da je pojmom „upotreba vozila” iz te odredbe obuhvaćena situacija, poput one u glavnom postupku, u kojoj se vozilo parkirano u privatnoj garaži nekretnine upotrijebljeno u skladu sa svojom funkcijom prijevoznog sredstva zapalilo, izazvavši požar uzrokovan električnim instalacijama tog vozila i nanijevši štetu toj nekretnini, premda više od 24 sata prije izbijanja požara navedeno vozilo nije bilo u upotrebi.

(¹) SL C 161, 7. 5. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 20. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel București — Rumunjska) — Grup Servicii Petroliere SA protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(predmet C-291/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 148. točke (a) i (c) — Izuzeća vezana uz međunarodni prijevoz — Isporuka odobalnih samopodiznih platformi za bušenje — Pojam „plovila koja plove na otvorenom moru” — Doseg)

(2019/C 270/13)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Grup Servicii Petroliere SA

Tuženici: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Izreka

Članak 148. točke (a) i (c) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost valja tumačiti na način da se izraz „plovila koja plove na otvorenom moru” koji se u njemu nalazi ne primjenjuje na isporuku plutajućih objekata, poput odobalnih samopodiznih platformi za bušenje kao što su one u glavnom postupku, koje se koriste u pretežno nepomičnom položaju, za eksploataciju nalazišta ugljikovodika u moru.

⁽¹⁾ SL C 259, 23. 7. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 20. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgija) — Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen protiv WTG Retail BVBA

(predmet C-404/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2006/54/EZ — Jednako postupanje prema muškarcima i ženama — Pristup zapošljavanju i uvjeti rada — Članak 24. — Zaštita od viktimizacije — Odbijanje zapošljavanja kandidatkinje zbog njezine trudnoće — Radnik koji je nastupio u potporu toj kandidatkinji — Otpuštanje radnika)

(2019/C 270/14)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Tuženik: WTG Retail BVBA

Izreka

Članak 24. Direktive 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, na temelju kojeg je — u situaciji u kojoj je osoba koja se smatra žrtvom diskriminacije na temelju spola podnijela pritužbu — radnik koji je u tom smislu podržao tu osobu zaštićen od poslodavčeve viktimizacije samo ako je u okviru ispitivanja te pritužbe sudjelovao u svojstvu svjedoka i ako njegovo svjedočenje ispunjava formalne zahtjeve predviđene navedenim propisom.

(¹) SL C 311, 3. 9. 2018.

Žalba koju je 15. travnja 2019. podnio Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 14. veljače 2019. u predmetu T-125/18, Associazione GranoSalus protiv Komisije

(predmet C- 313/19 P)

(2019/C 270/15)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (zastupnik: G. Dalfino, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Žalba protiv rješenja Općeg suda podnesena zbog povrede članka 263. stavka 4. UFEU-a i članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u skladu s člancima 6. i 13. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.
2. Žalitelj prvenstveno ističe povredu članka 263. stavka 4. UFEU-a, s obzirom na to da Opći sud nije uzeo u obzir okolnost da Associazione GranoSalus ima aktivnu procesnu legitimaciju na temelju pojedinačnih legitimacija njezinih članova, i jer se pobijana Provedbena uredba (EU) 2017/2324 na njih „odnosi osobno i izravno” kao „regulatorn[i] akt koji se izravno odnosi na [njih], a ne podrazumijeva provedbene mjere”.

U tim smislu Udruga ističe da je Opći sud počinio pogrešku u primjeni predmetne odredbe, isključivši postojanje zahtjeva osobnog utjecaja jer „pobijani akt navodno utječe na neke članove tužitelja u njihovu općem svojstvu potrošača i građana Unije” (t. 57. Rješenja).

Takva kvalifikacija članova žalitelja GranoSalus je međutim pogrešna uzevši u obzir Statut udruge koji smatra svoje članove, a putem njih i Udrugu, nositeljima i promotorima interesa zaštite potrošača i proizvođača u poljoprivredi putem provođenja, između ostalog, akcija „s ciljem borbe, posebno na području Unije, protiv eventualnih podizanja pragova vezanih za mikrotoksine i druge zagađivače s ciljem zaštite zdravlja potrošača i posebno djece”.

S obzirom na to da je ispunjen uvjet osobnog utjecaja zajedno s uvjetom izravnog utjecaja, Opći sud je pogriješio tako što je donio odluku a da to nije uzeo u obzir.

3. Udruga nadalje ističe pogrešku Općeg suda koji je u svom rješenju smatrao da uvjet izravnog utjecaja koji je potreban za dopuštenost, u smislu posljednjeg dijela rečenice članka 263. stavka 4. UFEU-a, nije ispunjen zbog navodnog postojanja nacionalnih mjera za provedbu pobijane Provedbene uredbe (EU) 2017/2324, obrazloživši odluku o tome navodnom ovlašću „produljenja odobrenja za stavljanje na tržište sredstava za zaštitu bilja koja sadržavaju aktivnu tvar ‚glifosat‘ koju su odobrile države članice”, smatrajući da je ta okolnost „provedbena mjera pobijanog akta u smislu članka 263. posljednjeg dijela rečenice četvrtog stavka UFEU-a” (t. 84. i 85. pobijanog rješenja).

Pogreška te ocjene proizlazi iz okolnosti, dokazane u aktima, da je država članica u kojoj udruga i njezini članovi imaju sjedište (Italija), provela Uredbu br. 2017/2324 priopćenjem Ministarstva zdravlja od 19. prosinca 2017., kojim je dozvolila produljenje odobrenja aktivne tvari glifosat u vremenskom razdoblju ne duljem od pet godina, istovremeno produljivši odobrenja za sredstva za zaštitu biljaka koja sadrže glifosat do 12. prosinca 2022., bez ikakve diskrecijske ocjene čak i u pogledu tehničkih propisa navedenih u Prilozima I. i II. Uredbi (EU) br. 2017/2324.

Udruga je u tom smislu istaknula da, čak i ako se priopćenje ministarstva od 19. prosinca 2017. smatra provedbenom mjerom, Opći sud nije uzeo u obzir da to priopćenje ne može biti pobijano pred nacionalnim sudskim tijelima jer je isključeno iz talijanskog prava i povezane sudske prakse (Consiglio di Stato (Državno vijeće, Italija, presuda br. 6243 od 9. studenoga 2005.).

4. Udruga dakle osporava rješenje zbog povrede zadnjeg dijela rečenice članka 263. stavka 4. UFEU-a zbog propuštanja uzimanja u obzir predmeta spora navedenog u tužbenom zahtjevu kojim je pokrenut postupak. Ističe da je Opći sud propustio uzeti u obzir izravan učinak pobijane Uredbe na udrugu, i putem nje na njezine članove, koji proizlazi iz potencijalne kancerogenosti aktivne tvari glifosat (vidjeti nalaze Međunarodne agencije za istraživanje raka (IARC) objavljene 20. ožujka 2015., zanemarene u pobijanoj Uredbi br. 2017/2324), čije je odobrenje u isključivoj nadležnosti Europske unije i ne može biti u nadležnosti država članica s obzirom na to da nacionalno odobrenje proizvoda za zaštitu biljaka ne sadržava nikakvu ocjenu vezanu za aktivnu tvar glifosat koju je već unaprijed odobrila Europska unija, isključivši time moć Talijanske Države za odobrenje/odbijanje odobrenja stavljanja proizvoda za zaštitu biljaka koji sadržavaju aktivnu tvar glifosat na tržište. Dakle, u konkretnom slučaju Opći sud je ocijenio pretpostavke iz zadnjeg dijela rečenice članka 263. stavka 4. UFEU-a bez da je uzeo u obzir argumente iznesene u postupku, odnosno okolnost da se ostaci glifosata nalaze u podzemnim vodama, u namirnicama (tjestenini) i u tlu, uz štetnu posljednicu koju stavljanje na tržište takve tvari uzrokuje teritoriju, građanima država članica i interesima koje zagarovara udruga sama i putem svojih članova.

Stoga je Opći sud trebao ocijeniti utjecaj prema navedenom članku 263. u odnosu na tu okolnost i odredbe Statuta GranoSalusa, kao i na legitimaciju njegovih članova, što nije učinio u rješenju.

5. S obzirom na navedeno, udruga osporava tumačenje zadnjeg dijela rečenice članka 263. stavka 4. UFEU-a koje je dao prvostupanjski sud, koje poništava njegovo područje primjene te je protivno namjeri europskog zakonodavca. U tom smislu se poziva na razmatranja koja su nezavisni odvjetnici iznijeli u više postupaka (vidjeti među ostalim mišljenje nezavisnog odvjetnika u predmetu C-456/13 P; mišljenje nezavisnog odvjetnika u predmetu C-583/11 P; mišljenje nezavisnog odvjetnika u spojenim predmetima C-622/16 P do C-624/16 P) prema kojima takvo usko tumačenje lišava članak 263. njegova smisla i konkretnog učinka.

Na temelju toga, udruga ističe da se tumačenje zadnjeg dijela rečenice članka 263. stavka 4. UFEU-a, dano u pobijanom rješenju, očito protivi članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima („Svatko čija su prava i slobode zajamčeni pravom Unije povrijeđeni ima pravo na djelotvoran pravni lijek pred sudom, u skladu s uvjetima utvrđenima ovim člankom. Svatko ima pravo da [...] pravično [...] ispita njegov slučaj.”, člancima 6. (Pravo na pošteno suđenje) i 13. (Pravo na djelotvoran pravni lijek) Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, sprječavajući tako predviđenu mogućnost obraćanja Općem sudu zbog izravnog utjecaja u takvoj činjeničnoj situaciji i neopravdano naštetivši sustavu zaštite prava utemeljenom pravnim poretkom EU-a.

Zaključak

Associazione GranoSalus traži od Suda poništenje rješenja Općeg suda u predmetu T-125/18 — kojim je tužba proglašena nedopuštenom i isključena je aktivna procesna legitimacija članova udruge na temelju, s jedne strane, navodnog nedostatka osobnog utjecaja pobijane uredbe na potonje i, s druge strane, postojanja nacionalnih provedbenih mjera koje joj također isključuju izravan utjecaj — i posljedično proglašenje tužbe za poništenje Provedbene uredbe (EU) 2017/2324 dopuštenom, uključujući ovdje iznesene zahtjeve za provođenje mjera, uključujući mjere izvođenja dokaza, i vraćanje predmeta na ponovno odlučivanje Općem sudu kako bi odlučio u meritumu.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. travnja 2019. uputio Grondwettelijk Hof (Belgija) — Centraal Israëlitisch Consistorie van België i dr., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België i dr., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW i dr. protiv LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA i dr., Centraal Israëlitisch Consistorie van België i dr., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

(predmet C-336/19)

(2019/C 270/16)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Grondwettelijk Hof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Centraal Israëlitisch Consistorie van België i dr., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België i dr., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW i dr.

Intervenijenti: LI, Vlaamse regering, Waalse regering, Kosher Poultry BVBA i dr., Centraal Israëlitisch Consistorie van België i dr., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 26. stavak 2. podstavak 1. točku (c) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1099/2009 od 24. rujna 2009. o zaštiti životinja u trenutku usmrćivanja⁽¹⁾ tumačiti na način da je državama članicama dopušteno, odstupajući od izuzeća predviđenog u članku 4. stavku 4. te Uredbe i u cilju poboljšanja dobrobiti životinja, donositi propise poput onih predviđenih Decreetom van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft (Dekret Flamanske regije od 7. srpnja 2017. o izmjeni zakona od 14. kolovoza 1986. o zaštiti i dobrobiti životinja u pogledu dopuštenih metoda klanja životinja), koji, s jedne strane, predviđaju zabranu klanja životinja bez omamljivanja koja se primjenjuje i na klanje koje se provodi u okviru religijskog obreda, i, s druge strane, uvode alternativni postupak omamljivanja za klanje koje se provodi u okviru religijskog obreda, koje je uređeno na način da omamljivanje mora biti reverzibilno i ne smije prouzročiti smrt životinje?

2. U slučaju da se na prvo prethodno pitanje treba potvrdno odgovoriti: krši li članak 26. stavak 2. podstavak 1. točka (c) prethodno navedene Uredbe, u slučaju tumačenja u smislu prvog prethodnog pitanja, članak 10. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?
3. U slučaju da se na prvo prethodno pitanje treba potvrdno odgovoriti: krši li članak 26. stavak 2. podstavak 1. točka (c) u vezi s člankom 4. stavkom 4. prethodno navedene Uredbe, u slučaju tumačenja u smislu prvog prethodnog pitanja, članke 20., 21. i 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima zato što za životinje koje podliježu posebnim metodama klanja, a koje su propisane određenim religijskim obredima, predviđa samo uvjetno izuzeće od obveze omamljivanja životinja (članak 4. stavak 4. u vezi s člankom 26. stavkom 2.), dok su za usmrćivanje životinja tijekom lova, sportsko-rekreacijskog ribolova, tijekom kulturnih ili sportskih događaja iz razloga koji su navedeni u uvodnim izjavama Uredbe predviđena pravila prema kojima te aktivnosti ne spadaju u područje primjene Uredbe, odnosno ne podliježu obvezi omamljivanja životinja u slučaju usmrćivanja (članak 1. stavak 1. podstavak 2. i stavak 3.)?

(¹) SL 2009., L 303, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 223.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. svibnja 2019. uputio College van Beroep voor het
Bedrijfsleven (Nizozemska) — Crown Van Gelder BV protiv Autoriteit Consument en Markt**

(predmet C-360/19)

(2019/C 270/17)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Crown Van Gelder BV

Tuženik: Autoriteit Consument en Markt

Prethodno pitanje

Treba li članak 37. stavak 11. Direktive 2009/72/EZ (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ tumačiti na način da se tom odredbom pravo na prigovor protiv operatora nacionalne mreže (operator prijenosnog sustava) priznaje i stranci koja nema priključak na mrežu tog operatora sustava (operator prijenosnog sustava) nego je priključen isključivo na regionalnu mrežu (distribucijski sustav) u kojem prijenos električne energije zastaje zbog prekida napajanja u nacionalnoj mreži (prijenosni sustav) koja napaja regionalnu mrežu (distribucijska mreža)?

(¹) SL 2009., L 211, str. 55. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. svibnja 2019. uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) — De Ruiter vof protiv Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(predmet C-361/19)

(2019/C 270/18)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: De Ruiter vof

Tuženik: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Prethodno pitanje

Jesu li članak 99. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1306/2013 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i članak 73. stavak 4. točka (a) Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 809/2014 od 17. srpnja 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1306/2013 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, mjera ruralnog razvoja i višestruke sukladnosti valjani u dijelu u kojem predviđaju da radi određivanja godine za koju se obračunava smanjenje u vezi s višestrukoum sukladnosti treba uzeti u obzir godinu utvrđenja povrede odredaba o višestrukoj sukladnosti ako se godina povrede ne poklapa s godinom njezina utvrđenja?

⁽¹⁾ SL 2013., L 347, str. 549. i ispravak SL 2018., L 233, str. 3.

⁽²⁾ SL 2014., L 227, str. 69. i ispravak SL 2019., L 68, str. 16.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2019. uputio Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgija) — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) protiv Weareone.World BVBA, Wecandance NV

(predmet C-372/19)

(2019/C 270/19)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Tuženici: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Prethodna pitanja

Treba li članak 102. UFEU-a, prema potrebi u vezi s člankom 16. Direktive 2014/26/EU ⁽¹⁾ [Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014.] o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu, tumačiti na način da postoji zlouporaba vladajućeg položaja ako organizacija za kolektivno ostvarivanje autorskih prava, koja u državi članici ima faktičan monopol, prema organizatorima glazbenih manifestacija za pravo na javno reproduciranje glazbenih djela primjenjuje model naknada koji se, među ostalim, temelji na prometu i

1. koji se temelji na stupnjevanoj paušalnoj tarifi umjesto na tarifi koja (pomoću suvremenih tehničkih sredstava) uzima u obzir točan udio repertoara kojim upravlja organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u glazbi koja se reproducira tijekom manifestacije?
2. prema kojem naknade za licenciranje ovise i o vanjskim čimbenicima poput, među ostalim, cijene ulaznice, cijene jela i pića, proračuna za nastupajuće umjetnike i proračuna za druge elemente poput dekoracije?

⁽¹⁾ SL 2014., L 84, str. 72.

Tužba podnesena 16. svibnja 2019. — Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(predmet C- 384/19)

(2019/C 270/20)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: E. Manhaeve i E. Sanfrutos Cano, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska

Tužbeni zahtjev

- proglasiti da je Kraljevina Španjolska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 7. stavaka 1. i 5. i članka 15. stavka 1. Direktive 2007/60/EZ ⁽¹⁾, u pogledu vodnih područja ES120 Gran Canaria; ES122 Fuerteventura; ES123 Lanzarote; ES124 Tenerife; ES125 La Palma; ES126 La Gomera i ES127 El Hierro.
- proglasiti da je Kraljevina Španjolska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 10. stavaka 1. i 2. Direktive 2007/60/EZ, u pogledu vodnih područja ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura i ES125 La Palma.
- naložiti Kraljevini Španjolskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Na temelju podataka koje su dostavile španjolske vlasti proizlazi da Španjolska nije izradila, dopunila i objavila planove upravljanja poplavnim rizicima u vezi s vodnim područjima ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura, ES123 Lanzarote, ES124 Tenerife, ES125 La Palma, ES126 La Gomera i ES127 El Hierro u roku propisanom direktivom, koji je istekao 22. prosinca 2015. Komisiji također nije dostavljena ni preslika navedenih planova, kao što je to propisano člankom 15. stavkom 1. direktive.

Osim toga, u trima vodnim područjima — ES120 Gran Canaria; ES122 Fuerteventura i ES125 La Palma — još uvijek nije provedena ili, u svakom slučaju, nije dovršena faza obavješćivanja i traženja mišljenja javnosti. Posljedično, Komisija smatra da je Kraljevina Španjolska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 10. stavaka 1. i 2. Direktive 2007/60/EZ u pogledu ta tri vodna područja.

(¹) Direktiva 2007/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o procjeni i upravljanju rizicima od poplava (SL 2007., L 288, str. 27.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 186.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. svibnja 2019. uputio Raad van State (Belgija) — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel protiv Vlaams Gewest

(predmet C-387/19)

(2019/C 270/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel

Tuženik: Vlaams Gewest

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 57. stavak 4. točke (c) i (g) u vezi s člankom 57. stavcima 6. i 7. Direktive 2014/24/EU (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ tumačiti na način da mu se protivi primjena prilikom koje je sam gospodarski subjekt obavezan dostaviti dokaz o mjerama koje je poduzeo kako bi dokazao svoju pouzdanost?
2. Ako je odgovor potvrđan: ako se tumači na taj način, ima li članak 57. stavak 4. točke (c) i (g) u vezi s člankom 57. stavcima 6. i 7. Direktive 2014/24/EU izravan učinak?

(¹) SL 2014., L 94., str. 65. i ispravci SL 2015., L 275 str. 68. i SL 2016., L 311 str. 26.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. svibnja 2019. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) — MK protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(predmet C-388/19)

(2019/C 270/22)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MK

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodna pitanja

Treba li odredbe članaka 12., 56., 57. i 58. Ugovora o osnivanju Europske zajednice (koji su postali članci 18., 63., 64. i 65. Ugovora o funkcioniranju Europske unije) tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u ovom predmetu (članak 43. stavak 2. Zakonika o IRPF-u, potvrđen Uredbom sa zakonskom snagom br. 442-A/88 od 30. studenoga, u verziji iz Zakona br. 109-B/2001 od 27. prosinca), uzimajući u obzir izmjene uvedene Zakonom br. 67-A/2007 od 31. prosinca uključivanjem stavaka 7. i 8. (koji su postali stavci 9. i 10.) u članak 72. Zakonika o IRPF-u, čiji je cilj omogućiti da kapitalni dobitci koje prodajom imovine smještene u jednoj državi članici (Portugalu) ostvaruje rezident neke druge države članice Europske unije (Francuska) ne podliježu, na fakultativnoj osnovi, poreznom opterećenju većem od onog koji se za istu vrstu transakcije primjenjuje na kapitalne dohotke koje ostvaruje rezident države članice u kojoj se nalazi imovina?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. svibnja 2019. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) — VG Bild-Kunst protiv Stiftung Preußischer Kulturbesitz

(predmet C-392/19)

(2019/C 270/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: VG Bild-Kunst

Druga stranka u revizijskom postupku: Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Prethodno pitanje

Predstavlja li uključivanje *framingom* autorskog djela, koje je uz pristanak nositelja prava dostupno na internetskoj stranici kojoj se slobodno može pristupiti, na internetsku stranicu treće osobe priopćavanje autorskog djela javnosti u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29/EZ ⁽¹⁾ ako do tog uključivanja dolazi uslijed zaobilaženja zaštitnih mjera protiv *framinga* koje je poduzeo ili naložio nositelj prava?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu, SL 2001., L 167, str. 10. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.)

Tužba podnesena 24. svibnja 2019. — Republika Poljska protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije

(predmet C- 401/19)

(2019/C 270/24)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna, W. Gonatarski, odvjetnik)

Tuženici: Europski parlament, Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi članak 17. stavak 4. točku (b) i posljednji dio rečenice članka 17. stavka 4. točke (c) (to jest dio koji glasi „te usto učinili sve u svojoj moći kako bi spriječili njihova buduća učitavanja u skladu s točkom (b)”) Direktive (EU) 2019/790 Europskog Parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ ⁽¹⁾;
- Europskom Parlamentu i Vijeću Europske unije naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Republika Poljska zahtijeva da se poništi članak 17. stavak 4. točka (b) i posljednji dio rečenice članka 17. stavka 4. točke (c) (to jest dio koji glasi „te usto učinili sve u svojoj moći kako bi spriječili njihova buduća učitavanja u skladu s točkom (b)”) Direktive (EU) 2019/790 Europskog Parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom pravu i srodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ (SL 2019., L 130, str. 92. i ispravak SL 2019., L 134., str. 25.) i da se Europskom Parlamentu i Vijeću Europske unije naloži snošenje troškova.

Podredno, u slučaju da Sud utvrdi da se pobijane odredbe ne mogu odvojiti od ostalih odredbi članka 17. Direktive 2019/790, a da se pravila koja su sadržana u ovoj odredbi sadržajno ne izmijene, Republika Poljska zahtijeva da se članak 17. Direktive 2019/790 u cijelosti poništi.

Republika Poljska tvrdi da se pobijanim odredbama Direktive 2019/790 povređuje pravo na slobodu izražavanja i informiranja utvrđeno člankom 11. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Republika Poljska osobito ističe da se propisivanjem obveze za pružatelje usluge dijeljenja sadržaja putem interneta da poduzmu sve što je u njihovoj moći kako bi se osigurala nedostupnost određenih djela i drugih predmeta zaštite za koje su nositelji prava pružateljima tih usluga pružili relevantne i potrebne informacije (članak 17. stavak 4. točka (b) Direktive 2019/790), kao i da učine sve što je u njihovoj moći kako bi spriječili njihova buduća učitavanja za koja su nositelji prava dali dovoljno obrazloženu obavijest (posljednji dio rečenice članka 17. stavka 4. točke (c) Direktive 2019/790), od pružatelja, kako bi izbjegli odgovornost, zahtijeva provođenje prethodne automatske provjere (filtriranje) sadržaja koji su korisnici podijelili na internetu i stoga uvođenje preventivnih nadzornih mehanizama. Takvim se mehanizmom ugrožava bitan sadržaj prava na slobodu izražavanja i informiranja i njime se ne ispunjava zahtjev proporcionalnosti i nužnosti prilikom ograničavanja tih prava.

(¹) SL 2019., L 130, str. 92. i ispravak SL 2019., L 134., str. 25.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2019. uputio Conseil d'État (Francuska) — Société Générale SA protiv Ministre de l'Action et des Comptes publics

(predmet C-403/19)

(2019/C 270/25)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Société Générale SA

Druga stranka u postupku: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prethodno pitanje

S obzirom na članak 56. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, koji je postao članak 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, podrazumijeva li činjenica da se na temelju primjene [poreznih] pravila, u svrhu nadoknade dvostrukog oporezivanja dividendi koje je društvu koje plaća porez na dobit u državi članici čiji je rezident isplatilo društvo koje je rezident druge države i koje, zbog toga što ta država izvršava svoju poreznu nadležnost, podliježe porezu po odbitku, može dopustiti postojanje nepogodnosti na štetu transakcija koje se odnose na vrijednosne papire inozemnih društava koje su izvršila društva koja plaćaju porez na dobit u prvoj državi, da ta država, kada je odlučeno da se nadoknadi dvostruko oporezivanje, ide dalje od samog odricanja od primanja poreznih prihoda koje bi ostvarila naplaćivanjem poreza na dobit na predmetne dividende?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2019. uputio Cour administrative (Luksemburg) — État du Grand-duché de Luxembourg protiv L

(predmet C-437/19)

(2019/C 270/26)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: État du Grand-duché de Luxembourg

Tuženik: L

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 20. stavak 2. točku (a) Direktive 2011/16 ⁽¹⁾ tumačiti na način da je zahtjev za razmjenu informacija tijela države članice koja podnosi zahtjev u kojem se porezni obveznici na koje se odnosi zahtjev za razmjenu informacija određuju samo prema njihovu svojstvu dioničara i stvarnih vlasnika pravne osobe, a da tijelo koje podnosi zahtjev nije prije toga poimeno i pojedinačno identificiralo te porezne obveznike, u skladu sa zahtjevima te odredbe u pogledu identifikacije?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 1. stavak 1. i članak 5. te direktive tumačiti na način da poštovanje standarda predvidive relevantnosti podrazumijeva da tijelo države članice koja podnosi zahtjev, kako bi se utvrdilo da nije riječ o nasumičnom traženju informacija unatoč tomu što predmetni porezni obveznici nisu pojedinačno identificirani, može jasnim i dostatnim objašnjenjima potkrijepiti da vodi ciljanu istragu koja se odnosi na ograničenu skupinu osoba, a ne samo istragu u svrhu općeg poreznog nadzora i da je ta istraga opravdana osnovanim sumnjama u nepoštovanje konkretne pravne obveze?
3. Treba li članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da, ako je
  - osoba kojoj je nadležno tijelo države članice kojoj je podnesen zahtjev izreklo upravnu novčanu kaznu zbog nepoštovanja upravne odluke kojom joj se nalaže da dostavi informacije u okviru razmjene između nacionalnih poreznih uprava na temelju Direktive 2011/16, protiv koje se u skladu s nacionalnim pravom države članice kojoj je podnesen zahtjev ne može podnijeti pravno sredstvo, podredno osporavala zakonitost te odluke u okviru tužbe podnesene protiv novčane kazne i ako je
  - upoznata s minimalnim informacijama navedenima u članku 20. stavku 2. Direktive 2011/16 tek tijekom sudskog postupka pokrenutog podnošenjem pravnog sredstva protiv navedene kazne,toj osobi treba, nakon podrednog konačnog priznavanja valjanosti naloga i odluke o određivanju novčane kazne protiv nje, odobriti suspenzivni rok za plaćanje novčane kazne kako bi, nakon što se tako upoznala s elementima koji se odnose na predvidivu relevantnost koju je konačno potvrdio nadležni sud, postupila u skladu s nalogom?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (SL 2011., L 64, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 9. svezak 1. str. 363.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. lipnja 2019. uputio Rechtbank Den Haag,
Sitzungsort 's-Hertogenbosch (Nizozemska) — TQ protiv Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(predmet C-441/19)

(2019/C 270/27)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, Sitzungsort 's-Hertogenbosch

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TQ

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 10. Direktive 2008/115/EZ ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva o vraćanju) u vezi s člancima 4. i 24. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), uvodnom izjavom 22. i člankom 5. točkom (a) Direktive o vraćanju kao i člankom 15. Direktive 2011/95/EU ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva o kvalifikaciji) tumačiti na način da se država članica prije nego što maloljetniku bez pratnje odredi obvezu vraćanja mora uvjeriti te provesti istragu o tome postoji li u zemlji podrijetla odgovarajuća prihvatna ustanova i je li dostupna?
2. Treba li članak 6. stavak 1. Direktive o vraćanju u vezi s člankom 21. Povelje tumačiti na način da država članica nije ovlaštena pri odobravanju zakonitog boravka na svojem državnom području razlikovati na temelju dobi ako se utvrdi da maloljetnik bez pratnje nema pravo na status izbjeglice niti na supsidijarnu zaštitu?
3. Treba li članak 6. stavak 4. Direktive o vraćanju tumačiti na način da obvezu vraćanja treba suspendirati te stoga priznati zakoniti boravak ako maloljetnik bez pratnje ne ispuni svoju obvezu vraćanja i država članica ne poduzme i neće poduzeti nikakve konkretne radnje kako bi provela udaljavanje? Treba li članak 8. stavak 1. Direktive o vraćanju tumačiti na način da treba smatrati da je riječ o povredi načela lojalne suradnje i načela lojalnosti u Zajednici ako se protiv maloljetnika bez pratnje donese odluka o vraćanju, a da se nakon toga ne poduzimaju radnje udaljavanja sve dok maloljetnik bez pratnje ne navrš 18 godina?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL 2008., L 348, str. 98.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.)

⁽²⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. lipnja 2019. uputio Østre Landsret (Danska) — Viasat Broadcasting UK Ltd protiv TV 2/Danmark A/S i Kraljevine Danske

(predmet C-445/19)

(2019/C 270/28)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Viasat Broadcasting UK Ltd

Tuženici: TV 2/Danmark A/S, Kraljevina Danska

Prethodna pitanja

1. Vrijedi li obveza nacionalnog suda da korisniku potpore naloži plaćanje kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti (vidjeti presudu CELF⁽¹⁾) i u situaciji poput one u predmetnom slučaju, u kojoj je nezakonita državna potpora činila naknadu za pružanje javne usluge za koju je kasnije utvrđeno da je spojiva s unutarnjim tržištem u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a te u kojoj je ta potpora odobrena na temelju procjene cjelokupne financijske situacije poduzetnika koji pruža javnu uslugu, uključujući njegovu kapitalizaciju?
2. Vrijedi li obveza nacionalnog suda da korisniku potpore naloži plaćanje kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti (vidjeti presudu CELF) i u pogledu iznosa koji se, u okolnostima poput onih u predmetnom slučaju, prenose s korisnika potpore na povezane poduzetnike na temelju javnopravne obveze, ali za koje je u konačnoj Komisijinoj odluci utvrđeno da korisnika potpore stavljaju u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a?
3. Vrijedi li obveza nacionalnog suda da korisniku potpore naloži plaćanje kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti (vidjeti presudu CELF) i u pogledu državne potpore koju je korisnik potpore, u okolnostima poput onih u predmetnom slučaju, primio od poduzetnika pod javnom kontrolom, s obzirom na to da potonji sredstva djelomično stječe od prodaje usluga korisnika potpore?

(¹) Presuda od 12. veljače 2008. (predmet C-199/06, *CELF i Ministre de la Culture et de la Communication*, EU:C:2008:79)

Žalba koju je 20. lipnja 2019. podnijela Savezna Republika Njemačka protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 10. travnja 2019. u predmetu T-229/17, Savezna Republika Njemačka protiv Europske komisije

(predmet C-475/19 P)

(2019/C 270/29)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: J. Möller, agent, M. Kottmann, M. Winkelmüller, F. van Schewick, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Republika Finska

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. ukine presudu Općeg suda Europske unije od 10. travnja 2019. u predmetu T-229/17, Savezna Republika Njemačka/Europska Komisija;
2. poništi Odluku Komisije (EU) 2017/133 od 25. siječnja 2017. o zadržavanju s ograničenjem u *Službenom listu Europske unije* upućivanja na usklađenu normu EN 14342:2013 „Drvene podne obloge: značajke, ocjena sukladnosti i označivanje” u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
3. poništi Odluku Komisije (EU) 2017/145 od 25. siječnja 2017. o zadržavanju s ograničenjem u *Službenom listu Europske unije* upućivanja na usklađenu normu EN 14904:2006 „Površine sportskih terena — Površine u zatvorenom prostoru za višenamjensku sportsku uporabu — Specifikacija” u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾;
4. poništi komunikacije Komisije u okviru provedbe Uredbe (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ od 10. ožujka 2017., 11. kolovoza 2017., 15. prosinca 2017. i 9. ožujka 2018. ⁽³⁾ u dijelu u kojem se odnose na usklađene norme EN 14342:2013 i EN 14904:2006;
5. podredno drugoj, trećoj i četvrtoj točki žalbe predmet vrati Općem sudu;
6. naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u prilog svojoj žalbi ističe sljedeća tri žalbena razloga:

Kao prvo, pobijanom presudom povređuje se članak 263. stavak 1. UFEU-a time što se njome zahtjevi Savezne Republike Njemačke za proglašenje ništavosti pobijanih komunikacija odbacuju kao nedopušteni. Opći sud nije uzeo u obzir činjenicu da su pobijane komunikacije namijenjene stvaranju obvezujućih pravnih učinaka koji nisu istovjetni pravnim učincima pobijane odluke.

Kao drugo, pobijanom presudom povređuje se članak 18. stavak 2. u vezi s člankom 17. stavkom 5. Uredbe br. 305/2011. Opći sud nije uzeo u obzir činjenicu da je Komisija na temelju tih odredbi ujedno bila ovlaštena i obvezna poduzeti jednu od mjera koje je predložila Savezna Republika Njemačka.

Kao treće, pobijanom presudom povređuje se članak 18. stavak 2. u vezi s člankom 3. stavkom 1. i 2. kao i članak 17. stavak 3. Uredbe br. 305/2011. Opći sud nije uzeo u obzir činjenicu da je Komisija na temelju tih odredbi bila obvezna ispitati je li spornim normama bila ugrožena usklađenost temeljnih zahtjeva za građevine.

⁽¹⁾ SL 2017., L 21, str. 113.

⁽²⁾ SL 2017., L 22, str. 62.

⁽³⁾ SL 2017., C 76, str. 32.; SL 2017., C 267, str. 16.; SL 2017., C 435, str. 41.; SL 2018., C 92, str. 139.

Žalba koju je 27. lipnja 2019. podnijela Rumunjska protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 30. travnja 2019. u predmetu T-530/18, Rumunjska protiv Komisije

(predmet C-498/19 P)

(2019/C 270/30)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Žalitelj: Rumunjska (zastupnici: C.-R, Canțâr, E. Gane, O.-C. Ichim, M. Chicu, u svojstvu agenata)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— prihvati žalbu, u cijelosti ukine rješenje Općeg suda u predmetu T-530/18, ponovno odluči u predmetu T-530/18 prihvativši zahtjev za djelomično poništenje Provedbene odluke (EU) 2018/873 od 13. lipnja 2018. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) ⁽¹⁾:

- a. potpuno u pogledu podmjere 1a (iznos od 13 184 846,61 eura za godine 2015. i 2016.)
- b. potpuno u pogledu podmjera 3a, 5a, 3b, 4b (iznos od 45 532 000,96 eura za godine 2014., 2015. i 2016.) i, podredno, djelomično za razdoblje prije 19. rujna 2015. (iznos od 21 315 857,50 eura)

ili

— prihvati žalbu, u cijelosti ukine rješenje Općeg suda u predmetu T-530/18, vrati predmet T-530/18 Općem sudu na ponovno odlučivanje kako bi, prilikom preispitivanja predmeta, prihvatio zahtjev za poništenje i djelomično poništio Provedbenu odluku (EU) 2018/873 od 13. lipnja 2018., kao što je navedeno;

— naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

A. Povreda članaka 263. i 297. UFEU-a, kao i načela pravne sigurnosti

- i. **Opći sud nije točno ocijenio, s pravne strane, potpuni i točni karakter obavijesti i pogrešno je kvalificirao obavijest koju je donijela Komisija kao odgovarajuću za početak roka iz članka 263. UFEU-a. Takav pristup Općeg suda povređuje i načelo pravne sigurnosti.**

Rumunjska smatra da postojanje bilo kakve pogreške u vezi s bitnim elementima odluke, kao što je Odluka 2018/873, predstavlja kompromitiranje obavijesti i postavlja ozbiljna pitanja vezana za načelo pravne sigurnosti. Posljedično, dovoljno je postojanje pogrešaka, kao što su one koje je utvrdio Opći sud, kako obavijest koju je donijela Komisija ne bi bila odgovarajuća za početak roka iz članka 263. UFEU-a.

Opći sud je razlike između objavljene verzije Odluke 2018/873 i obavijesti o njoj kvalificirao kao minimalne, na temelju činjenice da razumijevanje teksta odluke nije ugroženo jer izraz „iznos” nije mogao nego odgovarati vrsti ispravka „procijenjeni iznos”. Uzevši u obzir da takva vrsta ispravka ne postoji, Rumunjska smatra da je pravno stajalište Općeg suda pogrešno i da je lako primijetiti da je razumijevanje teksta odluke ugroženo i da je obavijest o njoj kompromitirana.

- ii. **Opći sud je pogriješio u tumačenju članka 263. UFEU-a, u vezi s njegovim člankom 297., ne uzevši u obzir učinke objave Odluke 2018/873 u SL-u u pogledu učinkovite informacije i načela pravne sigurnosti.**

U pogledu članka 263. stavka 6. UFEU-a, ono što je važno za ostvarivanje prava na pravni lijek je točno poznavanje sadržaja pobijanog akta Europske unije, a ne trenutak u kojem on stupa na snagu/proizvodi pravne učinke.

Trenutak od kojega počinje teći rok od 2 mjeseca za podnošenje zahtjeva za poništenje akta, kao što je Odluka 2018/87, o kojem se mora donijeti obavijest, ali koji se, prema stalnoj i dugotrajnoj praksi donositelja, također objavljuje u SL-u, mora biti potonja objava, kojoj treba dodati 14 dana propisanih člankom 59. Poslovnika Općeg suda.

Takvo rješenje je još potrebnije ako se uzmu u obzir konkretne okolnosti u kojima su o Odluci 2018/873 obaviještene rumunjske vlasti i u kojima je objavljena — okolnosti koje dovode do razlika između objavljenog teksta Odluke i obavijesti o njoj, vezanih za njezine bitne elemente.

- iii. **Opći sud je povrijedio načelo pravne sigurnosti tako što je smatrao da samo jedan od nedostataka na koje je Rumunjska ukazivala (vezanih za vrstu ispravka — „procijenjeni iznos” u odnosu na „paušalni iznos”) čini manju redakcijsku pogrešku, nastalu u tekstu obavijesti i u objavljenom tekstu, ali koja nije nastala u okviru upravnog postupka ni sažetog izvješća i ne stvara zabunu u odnosu na prirodu ispravka.**
- iv. **Opći sud je povrijedio članak 263. UFEU-a tako što je ocijenio nevažnima i bespredmetnima razlike između teksta obavijesti i teksta objavljenog u SL-u koje se tiču odredaba Odluke 2018/873 upućenih drugim državama članicama Europske unije, koje se tiču kvalifikacije države članice kao privilegiranog predlagatelja.**

B. **Povreda načela kontradiktornosti, uključujući pozivanje na članak 64. Poslovnika Općeg suda.**

Rumunjska smatra da je Opći sud povrijedio načelo kontradiktornosti tako što nije dopustio rumunjskim vlastima mogućnost zauzimanja stajališta o informacijama koje je priopćila Komisija u odgovoru na pitanje Općeg suda, informacijama koje su bile temelj za odbacivanje predloženog zahtjeva kao nedopuštenog.

(¹) Provedbena odluka Komisije (EU) 2018/873 od 13. lipnja 2018. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2018., L 152, str. 29.).

OPĆI SUD

Tužba podnesena 17. lipnja 2019. — XC protiv Komisije

(predmet T-488/18)

(2019/C 270/31)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: XC (zastupnik: C. Bottino, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi akt isključenja tužitelja iz otvorenog natječaja EPSO/AD/338/17 na temelju članka 270. UFEU-a;
- poništi odluku Europske komisije C(2018) 3969 (na temelju članka 263. stavka 4. UFEU-a);
- poništi popis uspješnih kandidata na otvorenom natječaju EPSO/AD/356/18 (na temelju članka 270. UFEU-a),
- naloži naknadu štete u mjeri koju Opći sud smatra pravičnom te naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu tužbi, tužitelj ističe:

Po pitanju poništenja, na temelju članka 270. UFEU-a, isključenja iz otvorenog natječaja EPSO/AD/338/17:

1. Prvi razlog temelji se na navodnoj povredi članaka 3. i 7. Priloga III. Statutu, u skladu s tumačenjem, osobito, presude kojom je odlučeno u predmetima T-361/10, Pachitis/Komisija i T-587/16, HM/Komisija.
2. Drugi razlog temelji se na činjenici da, prema tužitelju, postupak pripreme vježbe e-tray predstavlja povredu obveze povjerljivosti postupaka Povjerenstva za odabir propisane člankom 6. Prilogom III. Statutu.
3. Treći razlog temelji se na činjenici da provođenje vježbe e-tray na način kako je to predvidio EPSO za tužitelja predstavlja neizravnu diskriminaciju na temelju invaliditeta i povredu obveze osiguravanja *reasonable adjustments*.

Po pitanju poništenja Odluke Europske komisije C(2018) 3969 na temelju članka 263. stavka 4. UFEU-a:

4. Četvrti razlog temelji se na povredi načela utvrđenih presudama kojima je odlučeno u predmetima T-516/14, Alexandrou/Komisija i C-491/15 P, Typke/Komisija.

Po pitanju poništenja, na temelju članka 270. UFEU-a, popisa uspješnih kandidata na otvorenom natječaju EPSO/AD/356/18:

5. Peti razlog temelji se na nenadležnosti EPSO-a jer Povjerenstvu za odabir nije podnio zahtjev za preispitivanje u smislu točke 4.2.2. Općih pravila natječaja, ili što je zamijenio dotično [povjerenstvo] u odlučivanju i/ili u obrazloženju.
6. Šesti razlog temelji se na povredi odredaba Statuta i direktive o diskriminaciji na temelju invaliditeta.

Tužba podnesena 8. travnja 2019. — Le Comité de Douzelage de Houffalize protiv Komisije i EACEA-e**(predmet T-236/19)**

(2019/C 270/32)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Le Comité de Douzelage de Houffalize (Houffalize, Belgija) (zastupnik: A. Kettels, odvjetnik)

Tuženici: Europska komisija i Izvršna agencija za obrazovanje, audiovizualnu politiku i kulturu (EACEA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi i/ili izmjeni pobijani akt;
- utvrdi da tužitelj ima pravo da se prihvati njegov obrazac za pravni subjekt i, kao posljedicu, da mu se dodijeli sporno financiranje.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi protiv odluke Komisije C(2019) 572 *final* od 4. veljače 2019., kojom je odbijena tužiteljeva upravna žalba izjavljena protiv odluke EACEA-e od 25. lipnja 2018. da se tužitelju ne dodijele bespovratna sredstva povodom njegove prijave u okviru poziva na podnošenje prijava „Bratimljenje gradova 2017., drugi krug” (EACEA 36/2014), tužitelj ističe jedan žalbeni razlog. Taj žalbeni razlog temelji se na:

- povredi članka 131. stavka 2. Uredbe (EU, Euroatom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002;
- povredi načela zaštite legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti;
- povredi načela proporcionalnosti i zabrane proizvoljnosti;
- očitoj pogrešci u ocjeni;
- i nepostojanju odgovarajućeg, dostatnog i mjerodavnog obrazloženja, jer se pobijanom odlukom ocjenjuje da tužiteljeva legitimna očekivanja i pravna sigurnost nisu bila povrijeđena.

Zbog toga što, prema tužitelju, ta odluka nije odgovorila na precizni prigovor što ga je on u tom pogledu iznio. Naime, pruženi odgovori su ili bez ikakve veze s argumentima koje je tužitelj iznio u svojem zahtjevu za preispitivanje, ili su očito nedostatni u smislu opravdanja za odbijanje argumenta koji se odnosi na povredu načela zaštite legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti, ili su u svakom slučaju protivni doseg tog načela.

Tužitelj smatra da se može pozvati na legitimno očekivanje da će biti priznat kao subjekt bez pravne osobnosti kojem se mogu dodijeliti bespovratna sredstva, čija dodjela mu je međutim bila odbijena. To legitimno očekivanje tužitelj ima na temelju odluka o dodjeli bespovratnih sredstava koje su mu dostavljene u razdoblju kada je već imao isti pravni oblik, to jest oblik udruge, na temelju toga što je njegova činjenična i pravna situacija bila istovjetna i toga što se pravna pravila koja se odnose na prihvatljivost subjekata bez pravne osobnosti nisu u međuvremenu promijenila. Stoga ne postoji nijedan razlog zbog kojeg bi se preispitalo to legitimno očekivanje i zauzeo drukčiji stav od onog zauzetog u prošlosti.

Tužba podnesena 6. svibnja 2019. — Dragomir protiv Komisije**(predmet T-297/19)**

(2019/C 270/33)

*Jezik postupka: rumunjski***Stranke***Tužitelj:* Daniel Dragomir (Bukurešt, Rumunjska) (zastupnik: R. Chiriță, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi povredu obveza Europske komisije vezanih za jamstvo poštovanja, od strane Rumunjske, obveza koje proizlaze iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka;
- utvrdi povredu obveza Europske komisije vezanih za jamstvo poštovanja, od strane Rumunjske, obveza koje proizlaze iz Direktive (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP;
- utvrdi povredu obveza Europske komisije vezanih za jamstvo poštovanja, od strane Rumunjske, obveza koje proizlaze iz Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka);
- utvrdi povredu obveza Europske komisije vezanih za jamstvo poštovanja, od strane Rumunjske, načela vladavine prava, neovisnosti pravosuđa i temeljnih prava osoba koje su podvrgnute njenoj jurisdikciji;
- naloži tuženiku naknadu prouzročene nematerijalne štete u iznosu od 2 eura;
- naloži tuženiku otklanjanje, za ubuduće, nastalih povreda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva razloga.

1. Prvi razlog odnosi se na povredu, od strane Europske komisije, njenih obveza vezanih za neovisnost pravosuđa koje proizlaze iz Odluke o uspostavi mehanizma za suradnju i provjeru, Ugovora i Povelje
  - Europska komisija je ozbiljno propustila ispuniti svoje obveze zaštite vladavine prava, neovisnosti pravosuđa u Rumunjskoj od napada pretrpljenih od rumunjske Službe za informacije i prava stranaka na pošteno suđenje;
2. Drugi razlog odnosi se na povredu, od strane Europske komisije, njezinih obveza u području zaštite osobnih podataka
  - Europska komisija nije ispunila ili je samo formalno ispunila obvezu provjere načina provedbe europskih direktiva i uredba u području zaštite osobnih podataka.

Tužba podnesena 31. svibnja 2019. — PNB Banka i drugi protiv ESB-a**(predmet T-330/19)**

(2019/C 270/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: PNB Banka AS (Riga, Latvija), CR i CT (zastupnici: O. Behrends i M. Kirchner, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi ESB-ovu odluku od 21. ožujka 2019. o predloženom stjecanju kvalificiranih udjela tužitelja u ciljnoj banci.
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je, u skladu s člankom 22. stavkom 2. Direktive 2013/36/EU ⁽¹⁾, razdoblje procjene za ESB isteklo prije donošenja pobijane odluke te da se ESB stoga više nije mogao protiviti predloženom stjecanju.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je ESB povrijedio postupak propisan člankom 15. Uredbe o SSM-u ⁽²⁾ i člancima 85. do 87. Okvirne uredbe o SSM-u. ⁽³⁾
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se pobijana odluka temelji na pogrešnom tumačenju i primjeni kriterija procjene u skladu s člankom 23. Direktive 2013/36/EU i njezinim latvijskim provedbenim propisom.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je ESB povrijedio načelo proporcionalnosti.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da ESB nije uzeo u obzir diskrecijsku prirodu odluke da se usprotivi predloženom stjecanju.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je ESB iskrivio relevantne činjenice slučaja.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je ESB povrijedio načela legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je ESB povrijedio načelo *nemo auditor* time što nije uzeo u obzir vlastitu odgovornost za gubitak povjerenja u regulatorni postupak.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL 2013., L 176, str. 338.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14., str. 105. i ispravak SL 2017., L 20, str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar Jedinstvenog nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u) (ESB/2014/17) (SL 2014., L 141, str. 1.).

Tužba podnesena 10. lipnja 2019. — Front Polisario protiv Vijeća**(predmet T-344/19)**

(2019/C 270/35)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (zastupnik: G. Devers, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je njegova tužba za poništenje dopuštena;
- poništi pobijanu odluku;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti svoje tužbe protiv odluke Vijeća (EU) 2019/441 od 4. ožujka 2019. o sklapanju Sporazuma o partnerstvu u održivom ribarstvu između Europske unije i Kraljevine Maroka, njegova Protokola o provedbi i razmjene pisama koja je priložena Sporazumu (SL 2019., L 77, str. 4), tužitelj se poziva na jedanaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nenadležnosti Vijeća za donošenje pobijane odluke, jer Europska unija i Kraljevina Maroko nisu nadležni, umjesto naroda Sahrawi, kojeg zastupa Front Polisario, sklopiti međunarodni sporazum koji bi bio primjenjiv na Zapadnu Saharu.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi obveze ispitivanja pitanja poštovanja temeljnih prava i međunarodnog humanitarnog prava, jer Vijeće nije razmotrilo to pitanje prije donošenja pobijane odluke.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome da je Vijeće povrijedilo svoju obvezu izvršenja presude Suda, jer pobijana odluka ne uzima u obzir obrazloženje presude od 27. veljače 2018., *Western Sahara Campaign UK* (C-266/16, EU:C:2018:118).
4. Četvrti žalbeni razlog temelji se na povredi načela i temeljnih vrijednosti kojima se Unija vodi na međunarodnoj razini, jer je:
  - prvo, pobijana odluka, protivno pravu naroda na poštovanje njegovog nacionalnog jedinstva, niječe postojanje naroda Sahrawi, upotrebljavajući za njega pojam „stanovnici Zapadne Sahare” i „dotično stanovništvo”;
  - drugo, pobijanom se odlukom, protivno pravu naroda na slobodno raspolaganje njegovim prirodnim resursima, sklapa međunarodni sporazum kojim se organizira, bez pristanka naroda Sahrawi, iskorištavanje ribolovnih resursa posredstvom plovila Unije;

- treće, pobijanom se odlukom s Kraljevinom Maroko sklapa međunarodni sporazum koji je primjenjiv na okupiranu Zapadnu Saharu, u okviru njegove aneksijske politike prema tom teritoriju i sustavnih povreda temeljnih prava koje vode nje takve politike zahtijeva.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi načela zaštite legitimnih očekivanja, zato što je pobijana odluka suprotna deklaracijama Unije u kojima ona opetovano potvrđuje nužnost poštovanja načela samoodređenja i relativnog učinka ugovora.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na pogrešnoj primjeni načela proporcionalnosti, zato što, vodeći računa o odvojenom i zasebnom statusu Zapadne Sahare, nedodirljivosti prava na samoodređenje, te položaja naroda Sahrawi kao treće osobe, nije na Vijeću da stavlja u razmjer navodne „koristi” iz sporazuma o ribarstvu i posljedice po prirodne resurse Sahrawija.
7. Sedmi tužbeni razlog temelji na suprotnosti sa zajedničkom ribarstvenom politikom, jer će plovila Unije, na temelju sporazuma zaključenog pobijanom odlukom, imati pristup ribolovnim resursima naroda Sahrawi bez njegovog pristanka, u zamjenu za financijsku naknadu u korist marokanskih vlasti, iako vode Zapadne Sahare nisu marokanske „vode”, u smislu članka 61. i 62. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora.
8. Osmi tužbeni razlog temelji se na povredi prava na samoodređenje, zato što:
- prvo, upotrebljavajući za njega pojam „stanovnici Zapadne Sahare” i „dotično stanovništvo”, pobijana odluka nijeće nacionalno jedinstvo naroda Sahrawi kao subjekta prava na samoodređenje;
- drugo, pobijana odluka, protivno pravu naroda Sahrawi da slobodno raspolaže svojim prirodnim resursima, bez njegovog pristanka organizira iskorištavanje ribolovnih resursa posredstvom plovila Unije;
- treće, pobijanom se odlukom, protivno pravu naroda Sahrawi na poštivanje njegova teritorijalnog integriteta, nijeće odvojen i zaseban status Zapadne Sahare i potvrđuje njezina nezakonita podjela posredstvom marokanske „berme”.
9. Deveti tužbeni razlog temelji na povredi načela relativnog učinka ugovora, zato što se pobijanom odlukom narodu Sahrawi nijeće status treće osobe u odnosima EU-Maroko, te mu se bez njegovog pristanka nameću međunarodne obveze u odnosu na njegovo državno područje i njegove prirodne resurse.
10. Deseti tužbeni razlog temelji se na povredi međunarodnog humanitarnog prava i međunarodnog kaznenog prava, zato što:
- prvo, pobijanom se odlukom sklapa međunarodni sporazum koji se primjenjuje na Zapadnu Saharu, iako marokanske okupacijske snage nemaju *jus tractatus* u odnosu na taj teritorij i zabranjeno im je iskorištavanje njegovih prirodnih resursa;
- drugo, primjenjujući sporazum sklopljen pobijanom odlukom, Unija će subvencionirati marokansku infrastrukturu na okupiranom području Sahrawija, kako bi na njemu Kraljevina Maroko mogla trajno učvrstiti svoju civilnu i vojnu prisutnost;
- treće, koristeći pojmove „stanovnici Zapadne Sahare” i „dotično stanovništvo”, pobijana odluka prihvaća nezakonit prijenos marokanskih kolonista na okupirani zapadnosaharski teritorij.
11. Jedanaesti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze Unije s osnova prava međunarodne odgovornosti, jer se pobijanom odlukom, kojom je sklopljen međunarodni sporazum s Kraljevinom Maroko koji se primjenjuje na Zapadnu Saharu, prihvaćaju teške povrede međunarodnog prava koje su na štetu naroda Sahrawi počinile marokanske okupacijske snage, te pruža podrška održavanju stanja koje proizlazi iz tih povreda.

Tužba podnesena 12. lipnja 2019. — Front Polisario protiv Vijeća**(predmet T-356/19)**

(2019/C 270/36)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (zastupnik: G. Devers, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je njegova tužba za poništenje dopuštena;
- poništi pobijanu uredbu;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi protiv Uredbe Vijeća (EU) 2019/440 od 29. studenoga 2018. o raspodjeli ribolovnih mogućnosti u okviru Sporazuma o partnerstvu u održivom ribarstvu između Europske unije i Kraljevine Maroka i njegova Protokola o provedbi (SL 2019., L 77, str. 1.), tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju pravne osnove za donošenje navedene uredbe zbog nezakonitosti Odluke 2019/441.

Taj tužbeni razlog podijeljen je u jedanaest dijelova koji su u biti isti kao i jedanaest tužbenih razloga iznijetih u okviru predmeta T-344/19, Front Polisario/Vijeće.

Tužba podnesena 13. lipnja 2019. — Groupe Canal + protiv Komisije**(predmet T-358/19)**

(2019/C 270/37)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Francuska) (zastupnici: P. Wilhelm, P. Gassenbach i O. de Juvigny, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je njegova tužba dopuštena i osnovana;
- poništi odluku Komisije od 7. ožujka 2019. u predmetu AT.40023, u dijelu koji se odnosi na francusko tržište i postojeće ili buduće ugovore Groupe Canal + na temelju članka 263. UFEU-a;
- naloži Komisiji snošenje svih troškova nastalih društvu Groupe Canal +.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na Komisijinoj zlouporabi ovlasti jer su obaveze koje je ona nametnula za okončanje uskraćivanja pristupa na temelju geografske lokacije u filmskoj industriji, suprotne nedavnim zakonodavnim reformama europskog zakonodavca.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na Komisijinoj očitoj pogrešci u ocjeni članka 101. stavka 1. UFEU-a, koja se sastoji u tome da je smatrala da obveze koje su predložili NBCUniversal, Sony Pictures, Warner Bros i Sky ne utječu na kulturnu raznolikost i, još općenitije, na financiranje i iskorištavanje filmova u Europskom gospodarskom prostoru.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi načela proporcionalnosti jer je Komisija nametnula obveze koje su očito nerazmjerne u odnosu na iznesena razmatranja u vezi s tržišnim natjecanjem, ne poštujući interese trećih osoba.

Tužba podnesena 19. lipnja 2019. — Camerin protiv Komisije

(predmet T-367/19)

(2019/C 270/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Laure Camerin (Bastia, Francuska) (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je njezina tužba dopuštena i osnovana;
- slijedom toga djelomično poništi pobijanu odluku;

- dosudi naknadu neimovinske štete prouzročene nizom PMO-ovih odluka i postupaka, koje treba razmotriti zajedno, i koju tužiteljica procjenjuje *ex aequo et bono* na iznos od 50 000 eura;
- naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe protiv odluke Ureda za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) o izvršenju odluke o zapljeni koju je donio belgijski sud, kojom je zadržano pravo ponovnog ustezanja iznosa od 3 839,60 eura od mirovina koje treba isplatiti tužiteljici, potonja iznosi četiri tužbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog temelji se na člancima 1. i 25. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, povredi članka 6. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik) i postojanju pogreške u ocjeni. U tom pogledu, tužiteljica smatra da ne postoji nijedan razlog ni pravna osnova koji bi opravdali odluku PMO-a da nastavi ustezati više od dvije trećine njezine mirovine.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi načela zakonitosti i pravne sigurnosti. Prema mišljenju tužiteljice, Pravilnik je *lex specialis* koji ima prednost pred bilo kojim nacionalnim pravom: u području minimalnog prihoda tako postoje odredbe Pravilnika koje derogiraju kako opće europsko radno zakonodavstvo, tako i nacionalno radno zakonodavstvo.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi načela dobre uprave i brižnog postupanja, jer nisu ni na koji način obrazložene činjenice ili dokazi koji opravdavaju donošenje PMO-ove odluke o zadržavanju prava ponovnog ustezanja iznosa od 3 839,60 eura od mirovina koje treba isplatiti tužiteljici.
4. Četvrti žalbeni razlog temelji se na povredi načela ravnopravnosti i nediskriminacije, među ostalim zbog toga što, ako se prihvati PMO-ovo tumačenje, minimalni prihod ovisi o zemlji u kojoj je dužnosnik prebivao.

Tužiteljica također traži naknadu neimovinske štete koju je navodno pretrpjela zbog nepravilnosti koje je PMO počinio i koje joj ne dopuštaju dostojanstven život.

Tužba podnesena 18. lipnja 2019. — Datenlotsen Informationssysteme protiv Komisije

(predmet T-368/19)

(2019/C 270/39)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: T. Lübbig, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tuženik povrijedio svoje obveze iz članka 108. UFEU-a time što je propustio u razumnom roku odlukom okončati službeni istražni postupak u predmetu SA.34402 (2015/C ex 2012/NN) u skladu s člankom 108. stavkom 2. UFEU-a odnosno člankom 9. stavkom 1. Uredbe 2015/1589 ⁽¹⁾;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge.

1. Povreda članka 108. UFEU-a zbog toga što službeni istražni postupak nije okončan
  - U okviru prvog tužbenog razloga navodi se da trajanje postupka od preko sedam godina treba ocijeniti nerazumnim. Tužitelj s tim u vezi ističe da je, s obzirom na to da je tuženik u velikoj mjeri utvrdio činjenice i na mali broj otvorenih pitanja, već trebalo donijeti odluku. Osim toga, potrebno je što prije donijeti odluku zbog tužiteljevih hitnih gospodarskih potreba.
2. Povreda prava na razumno trajanje postupka kao dijela prava na dobru upravu u skladu s člankom 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima
  - U okviru drugog tužbenog razloga ističu se argumenti koji su u biti istovjetni ili slični tužbenim razlozima istaknutim u okviru prvog tužbenog razloga.
3. Povreda članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u vezi s člankom 20. te povelje
  - U okviru trećeg tužbenog razloga prvenstveno se ističe da je, zbog različitih mjera koje su dovele do kašnjenja u postupku, tuženik povrijedio Kodeks najbolje prakse za provedbu postupaka nadzora državnih potpora.
4. Povreda prava na obrazloženje kao dijela prava na djelotvoran pravni lijek u skladu s člankom 47. i člankom 41. stavkom 2. točkom (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima
  - U okviru četvrtog tužbenog razloga navodi se da se tuženik nije mogao paušalno pozivati na potrebu za daljnjim istraživanjima, nego je to morao opravdati i vjerodostojno obrazložiti.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.)

Tužba podnesena 20. lipnja 2019. — Pisoni protiv Parlamenta**(predmet T-375/19)**

(2019/C 270/40)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Ferruccio Pisoni (Trento, Italija) (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi priopćenje Glavne uprave za financije Europskog parlamenta, kojime se implementira Odluka br. 14/2018 od 12. srpnja 2018. Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike) i/ili Odluka br. 6/2018 Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (Vijeće predsjedništva Senata Talijanske Republike) i, u svakom slučaju,
- poništi ponovno određivanje i ponovno izračunavanje doživotne rente koje je odobrio Europski parlament;
- posljedično tomu, utvrdi i proglasi pravo tužitelja na zadržavanje predmetne doživotne rente u stečenim iznosima dospjelim na temelju propisa koji je prethodio Odluci br. 14/2018 Ureda predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike i Odluci br. 6/2018 Vijeća predsjedništva Senata Talijanske Republike i naloži Europskom parlamentu da tužitelju isplati sve neosnovano zadržane iznose uvećane za monetarnu revalorizaciju i zakonske kamate od dana zadržavanja iznosa do isplate, kao i
- naloži Europskom parlamentu da postupi po presudi i trenutačno i potpuno uspostavi prvotni iznos doživotne rente, kao i naknadu svih šteta, ako i u mjeri u kojoj se pokaže da ih duguje tužitelju.
- u svakom slučaju, naloži Parlamentu plaćanje troškova, odvjetničkih naknada uvećanih za PDV, davanja, poreze i paušalne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-345/19, Santini/Parlament.

Tužba podnesena 21. lipnja 2019. — Topcart protiv EUIPO-a — Carl International (TC CARL)**(predmet T-377/19)**

(2019/C 270/41)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* Topcart GmbH (Wiesbaden, Njemačka) (zastupnik: M. Gail, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Carl International (Limonest, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije TC CARL — prijava br. 14 957 542

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. travnja 2019. u predmetu R 1826/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 60. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

---

Tužba podnesena 21. lipnja 2019. — Topcart protiv EUIPO-a — Carl International (TC CARL)

(predmet T-378/19)

(2019/C 270/42)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Topcart GmbH (Wiesbaden, Njemačka) (zastupnik: M. Gail, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Carl International (Limonest, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije TC CARL — prijava br. 15 048 556

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. travnja 2019. u predmetu R 1617/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 60. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

---

Tužba podnesena 21. lipnja 2019. — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation protiv EUIPO-a (Serviceplan)

(predmet T-379/19)

(2019/C 270/43)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (München, Njemačka) (zastupnici: B. Koch i P. Schmitz, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije Serviceplan — prijava br. 15 234 669

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. ožujka 2019. u predmetu R 1424/2018-5

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je njome odbijena žalba;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

**Tužba podnesena 21. lipnja 2019. — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation protiv EUIPO-a
(Serviceplan Solutions)**

(predmet T-380/19)

(2019/C 270/44)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (München, Njemačka) (zastupnici: B. Koch i P. Schmitz, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije Serviceplan Solutions — prijava br. 15 244 742

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. ožujka 2019. u predmetu R 1427/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je njome odbijena žalba;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
  - povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 21. lipnja 2019. — adp Gauselmann protiv EUIPO-a — Gameloft (City Mania)**(predmet T-381/19)**

(2019/C 270/45)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: adp Gauselmann GmbH (Lübeck, Njemačka) (zastupnik: P. Koch Moreno, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Gameloft SE (Pariz, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije City Mania — Prijava za registraciju br. 15 936 339

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. travnja 2019. u predmetu R 976/2018-2

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbeni razlog osnovanim i poništi pobijanu odluku, utvrdi postojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu između suprotstavljenih žigova i sukladno tomu, naloži da se prijava žiga u potpunosti odbije;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci, ako se upusti u postupak pred Općim sudom, snošenje troškova.

Tužbeni razlog

povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 25. lipnja 2019. — Turk Hava Yollari protiv EUIPO-a — Sky (skylife)**(predmet T-382/19)**

(2019/C 270/46)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Turk Hava Yollari AO (Istanbul, Turska) (zastupnik: R. Almaraz Palmero, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Sky Ltd (Isleworth, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija verbalnog žiga skylife u kojoj je naznačena Europska unija — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 898 322

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. travnja 2019. u predmetu R 880/2018-4

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u da proglasi valjanom spornu međunarodnu registraciju br. 898 322 za sve proizvode i usluge kako su registrirani u razredima 39. i 41.;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu, društvu Sky Limited, snošenje svih troškova postupka pred Općim sudom, uključujući onih nastalih u postupku pred četvrtim žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 60. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
  - povreda članka 94. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 21. lipnja 2019. — CI i dr. protiv Parlamenta i Vijeća**(predmet T-383/19)**

(2019/C 270/47)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelji:* CI, CJ, CK, CL i CN (zastupnik: J. Fouchet, odvjetnik)*Tuženici:* Europski parlament i Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjevi**

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Uredbu (EU) 2019/592 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. travnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1806 o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva, u pogledu povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Unije;
- naloži Vijeću Europske unije i Europskom parlamentu snošenje svih troškova postupka, uključivši i odvjetničke troškove u visini od 5000 eura.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se tvrdnji da su Uredbom (EU) 2019/592 povrijeđena stečena prava koja proizlaze iz europskog građanstva.

Kao prvo, tužitelji smatraju da su Europski parlament i Vijeće povrijedili njihovo pravo na privatni i obiteljski život, jer više od petnaest godina žive u drugoj državi članici Unije s kojom su usko povezani: neki imaju bračnog druga i djecu koji su državljani druge države članice ili su tamo vlasnici nekretnine.

Kao drugo, tužitelji smatraju da je pobijana uredba protivna načelu ravnopravnosti, jer priznaje prestanak prava koja se temelje na njihovom europskom građanstvu a da ne čini razliku između građana na koje se odnosi pravilo o ukidanju njihova prava glasa nakon petnaest godina boravka izvan Ujedinjene Kraljevine i drugih.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je pobijanom uredbom povrijeđen status Gibraltara, jer navođenje Gibraltara u pobijanoj uredbi kao „kolonije britanske krune” može samo dovesti do klime koja je nepovoljna za pomirenje između Španjolske i Ujedinjene Kraljevine, na štetu prava stanovnika Gibraltara.
  3. Treći tužbeni razlog temelji na povredi prava na izuzeće od obveze posjedovanja vize, koje je britanskim državljanima dodijeljeno Uredbom 2018/1240, jer će tužitelji morati tražiti odobrenje putovanja iz sustava ETIAS i zato što postoji mogućnost da im takvo odobrenje bude uskraćeno.
-

Tužba podnesena 25. lipnja 2019. — Mazzone protiv Parlamenta**(predmet T-385/19)**

(2019/C 270/48)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Antonio Mazzone (Napulj, Italija) (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi priopćenje Glavne uprave za financije Europskog parlamenta, kojime se implementira Odluka br. 14/2018 od 12. srpnja 2018. Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike) i/ili Odluka br. 6/2018 Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica italiana (Vijeće predsjedništva Senata Talijanske Republike) i, u svakom slučaju,
- poništi ponovno određivanje i ponovno izračunavanje doživotne rente koje je odobrio Europski parlament;
- posljedično tomu, utvrdi i proglasi pravo tužitelja na zadržavanje predmetne doživotne rente u stečenim iznosima dospjelim na temelju propisa koji je prethodio Odluci br. 14/2018 Ureda predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike i Odluci br. 6/2018 Vijeća predsjedništva Senata Talijanske Republike i naloži Europskom parlamentu da tužitelju isplati sve neosnovano zadržane iznose uvećane za monetarnu revalorizaciju i zakonske kamate od dana zadržavanja iznosa do isplate, kao i
- naloži Europskom parlamentu da postupi po presudi i trenutačno i potpuno uspostavi prvotni iznos doživotne rente, kao i naknadu svih šteta, ako i u mjeri u kojoj se pokaže da ih duguje tužitelju.
- u svakom slučaju, naloži Parlamentu plaćanje troškova, odvjetničkih naknada uvećanih za PDV, davanja, poreze i paušalne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-345/19, Santini/Parlament.

Tužba podnesena 28. lipnja 2019. — Puigdemont i Casamajó i Comín i Oliveres protiv Parlamenta**(predmet T-388/19)**

(2019/C 270/49)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Carles Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Belgija) i Antoni Comín i Oliveres (Waterloo) (zastupnici: P. Bekaert, odvjetnik, B. Emmerson QC, G. Boye i S. Bekaert, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku Parlamenta o tome da se tužiteljima uskrati pristup posebnoj službi za prihvat uspostavljenoj za zastupnike izabrane u Parlament i uputu predsjednika Parlamenta od 29. svibnja 2019., koje su ih onemogućile u podnošenju pisane izjave propisane člankom 3. stavkom 2. Poslovnika;
- poništi odluku Parlamenta, koju je dopisom bez pravne osnove potvrdio predsjednik Parlamenta 27. lipnja 2019., o tome da se ne priznaju rezultati izbora za Europski parlament održanih 26. svibnja 2019. koje je Španjolska službeno objavila i naknadnu odluku da se prizna različit i nepotpun popis izabranih zastupnika na koji tužitelji nisu uvršteni, a koji su španjolske vlasti dostavile 17. lipnja 2019.;
- poništi odluku Parlamenta o tome da se Komunikacijom španjolskog izbornog povjerenstva od 20. lipnja 2019. lišava učinka objavu o izboru tužiteljâ u svojstvu zastupnikâ u Parlamentu, što čini nezakonitu objavu o slobodnom zastupničkom mjestu kojom se krši članak 13. Izbornog akta iz 1976., a koju se može pripisati Parlamentu;
- poništi odluku Parlamenta, koju je dopisom bez pravne osnove potvrdio predsjednik Parlamenta 27. lipnja 2019., kojom je odbijeno osiguranje prava tužiteljâ da, u skladu s člankom 3. stavkom 2. njegova Poslovnika, sudjeluju na sjednicama Parlamenta i njegovih tijela i da uživaju sva pripadajuća prava od datuma održavanja prve sjednice pa sve do donošenja odluke u sporovima koji se vode pred Parlamentom i španjolskim sudskim tijelima;
- poništi odluku predsjednika Parlamenta, koja je potvrđena njegovim dopisom bez pravne osnove od 27. lipnja 2019., kojom je odbijena potvrda povlastica i imuniteta tužiteljâ na temelju članka 9. Protokola (br. 7.) o povlasticama i imunitetima Europske unije, u skladu s člankom 8. Poslovnika;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova ovog postupka i, u skladu s člankom 340. drugim stavkom UFEU-a, naloži tuženiku plaćanje naknade za pretrpljenu štetu koja se sastoji od gubitka mjesečne plaće koju se isplaćuje zastupnicima u Europskom parlamentu uz plaćanje simboličnog iznosa od 1 eura za neimovinsku štetu.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom Parlamenta o tome da se tužiteljima uskrati pristup posebnoj službi za prihvat uspostavljenoj za izabrane zastupnike u Parlamentu i da se uputom predsjednika Parlamenta od 29. svibnja 2019. krše članci 20., 21. i članak 39. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom Parlamenta o tome da se ne priznaju rezultati izbora za Europski parlament održanih 26. svibnja 2019., koje je Španjolska službeno objavila i naknadnom odlukom da se prizna različit i nepotpun popis izabranih zastupnika na koji tužitelji nisu uvršteni, a koji su španjolske vlasti dostavile 20. lipnja 2019., krše članak 12. Izbornog akta iz 1976. i članak 3. stavak 2. Odluke Europskog vijeća 2018/937 ⁽¹⁾, u vezi s člankom 39. stavkom 2. Povelje, člankom 10. stavcima 1. i 2. UEU-a, člankom 14. stavcima 2. i 3. UEU-a i člankom 1. stavkom 3. Izbornog akta iz 1976.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na tome da Odluka Parlamenta o tome da se Komunikacijom španjolskog izbornog povjerenstva od 20. lipnja 2019. lišava učinka objavu o izboru tužiteljâ u svojstvu zastupnikâ u Parlamentu — povredom članka 13. Izbornog akta iz 1976. — čini nezakonitu objavu o slobodnom zastupničkom mjestu koju se može pripisati Parlamentu, a kojom se krše članak 6. stavak 2., članci 8. i 13. Izbornog akta iz 1976., u vezi s člankom 39. stavkom 2. Povelje, člankom 10. stavcima 1. i 2. UEU-a, člankom 14. stavcima 2. i 3. UEU-a i člankom 1. stavkom 3. Izbornog akta iz 1976.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom Parlamenta kojom je odbijeno osiguranje prava tužiteljâ da, u skladu s člankom 3. stavkom 2. njegova Poslovnika, sudjeluju na sjednicama Parlamenta i njegovih tijela i da uživaju sva pripadajuća prava od datuma održavanja prve sjednice pa sve do donošenja odluke u sporovima koji se vode pred Parlamentom i španjolskim sudskim tijelima, krši članak 3. stavak 2. Poslovnika Europskog parlamenta te članak 5. stavak 1. i članak 12. Izbornog akta iz 1976., u vezi s člankom 39. stavkom 2. Povelje, člankom 10. stavcima 1. i 2. UEU-a, člankom 14. stavcima 2. i 3. UEU-a i člankom 1. stavkom 3. Izbornog akta iz 1976.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom Predsjednika kojom je odbijena potvrda povlastica i imuniteta tužiteljâ na temelju članka 9. Protokola (br. 7.) o povlasticama i imunitetima Europske unije, krši članak 5. stavak 2. Poslovnika Europskog parlamenta, članak 6. stavak 2. Izbornog akta iz 1976. i članak 9. navedenog protokola u vezi s člankom 39. stavkom 2. Povelje, člankom 10. stavcima 1. i 2. UEU-a, člankom 14. stavcima 2. i 3. UEU-a i člankom 1. stavkom 3. Izbornog akta iz 1976.

⁽¹⁾ Odluka Europskog vijeća (EU) 2018/937 od 28. lipnja 2018. o utvrđivanju sastava Europskog parlamenta (SL 2018., L 165I, str. 1).

Tužba podnesena 27. lipnja 2019. — Coppo Gavazzi protiv Parlamenta

(predmet T-389/19)

(2019/C 270/50)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužiteljica: Maria Teresa Coppo Gavazzi (Milano, Italija) (zastupnik: M. Merola, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

— Utvrdi da je mjera o kojoj je tužiteljica obaviještena putem sporne obavijesti, kojom je Europski parlament ponovno odredio prava na mirovinu i naložio povrat iznosa isplaćenog na temelju prethodnog određivanja mirovine, nepostojeća ili je poništi u cijelosti;

- naloži Europskom parlamentu povrat svih neopravdano zadržanih iznosa uvećanih za zakonske kamate od dana zadržavanja do isplate s nalogom Europskom parlamentu da postupi po presudi i poduzme sve potrebne korake, radnje i mjere kako bi zajamčio trenutačnu i potpunu uspostavu prvotnog iznosa mirovinskog davanja;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je tužba podnesena protiv akta kojim je Europski parlament ponovno odredio prava na mirovinu tužiteljice nakon stupanja na snagu Odluke br. 14/2018 od 1. siječnja 2019. Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike) i povrat plaćenog iznosa, isplaćenog na temelju prethodne odredbe.

U potporu tužbi, tužiteljica navodi četiri razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom tužiteljica ističe nenadležnost autora akta, bitnu povredu odredaba postupka i posljedičnu povredu članka 41. Povelje o temeljnim pravima.
  - U tom smislu ističe da je Obavijest Europskog parlamenta nezakonita jer je zahvaćena teškim i očitim propustima koji su prije svega postupovne naravi, osobito: odluku je donijela Glavna uprava za financije, a ne Ured predsjednika Europskog parlamenta, kako je propisano člankom 11.a stavkom 6. i člankom 25. stavkom 3. Poslovnika Europskog parlamenta. Obavijest je potpuno neobrazložena u pogledu razloga zbog kojih je donesena te zbog kojih bi trebalo doći do automatske primjene talijanske Odluke.
2. Drugim tužbenim razlogom tužiteljica ističe nepostojanje pravne osnove spornog akta i pogrešku koja se tiče prava u tumačenju članka 75. Provedbenih mjera Statuta zastupnika
  - U tim smislu ističe da sporni akt pogrešno navodi kao pravnu osnovu Prilog III. Pravilnika o isplati troškova i naknada zastupnicima u Europskom parlamentu (Pravilnik PEAM) i članak 75. Provedbenih mjera Statuta zastupnika u Europskom parlamentu (MAS). Mirovinski sustav propisan pravilnikom PEAM je stavljen van snage 14. srpnja 2009., stupanjem na snagu Statuta o europskim zastupnicima. Što se tiče članka 75. MAS-a, koji upućuje na Prilog III. Pravilniku PEAM, on ne dopušta Europskom parlamentu donošenje mjera poput ove koja se pobija.
3. Trećim tužbenim razlogom tužiteljica ističe da Obavijest očito krši pravnu rezervu utvrđenu člankom 75. stavkom 2. MAS-a, koji izričito upućuje na uvjete predviđene nacionalnim zakonodavstvom, isključivši time važnost unutarnjih odluka Camera dei deputati (Zastupnički dom Talijanske Republike) jedne državne članice.
  - U tim smislu ističe da izmjene Odluke br. 14/2018. Ureda predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike nisu donesene kao državni zakon, nego samo kao odluka Ureda predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike.
4. Četvrtim razlogom tužiteljica ističe očite povrede općih načela europskog prava, kao što su načelo pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja, zaštita stečenih prava i načelo jednakosti.
  - U tom smislu ističe da sporna odluka na težak način krši povjerenje bivših zastupnika u nepovredivost njihovih već stečenih prava, kao i očekivanja koja proizlaze iz zakonodavnog okvira koji je bio na snazi u trenutku njihovog mandata. Nadalje, znatno smanjenje gospodarskog davanja bivšim zastupnicima očekivanog na temelju prethodno važećeg propisa nije utemeljeno ni na kakvoj prikladnoj zakonskoj osnovi ili obveznom zahtjevu kao što proizlazi iz sudske prakse Suda Europske unije i Europskog suda za ljudska prava.

Tužba podnesena 27. lipnja 2019. — Muscardini protiv Parlamenta**(predmet T-390/19)**

(2019/C 270/51)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužiteljica:* Cristiana Muscardini (Milano, Italija) (zastupnik: M. Merola, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev**

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- Utvrdi da je mjera o kojoj je tužiteljica obaviještena putem sporne Obavijesti, kojom je Europski parlament ponovno odredio prava na mirovinu zbog prestanka izvršavanja aktivnosti i naložio povrat iznosa isplaćenog na temelju prethodnog određivanja mirovine, nepostojeća ili je poništi u cijelosti;
- naloži Europskom parlamentu povrat svih neopravdano zadržanih iznosa uvećanih za zakonske kamate od dana zadržavanja do isplate s nalogom Europskom parlamentu da postupi po presudi i poduzme sve potrebne korake, radnje i mjere kako bi zajamčio trenutačnu i potpunu uspostavu prvotnog iznosa mirovinskog davanja;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-389/19 Coppo Gavazzi/Parlamento.

Tužba podnesena 27. lipnja 2019. — Vinci protiv Parlamenta**(predmet T-391/19)**

(2019/C 270/52)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Luigi Vinci (Milano, Italija) (zastupnik: M. Merola, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- Utvrdi da je mjera o kojoj je tužitelj obaviješten putem sporne Obavijesti, kojom je Europski parlament ponovno odredio prava na mirovinu zbog prestanka izvršavanja aktivnosti i naložio povrat iznosa isplaćenog na temelju prethodnog određivanja mirovine, nepostojeća ili je poništi u cijelosti;

- naloži Europskom parlamentu povrat svih neopravdano zadržanih iznosa uvećanih za zakonske kamate od dana zadržavanja do isplate s nalogom Europskom parlamentu da postupi po presudi i poduzme sve potrebne korake, radnje i mjere kako bi zajamčio trenutačnu i potpunu uspostavu prvotnog iznosa mirovinskog davanja;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-389/19 Coppo Gavazzi/Parlament.

Tužba podnesena 27. lipnja 2019. — Mantovani protiv Parlamenta

(predmet T-392/19)

(2019/C 270/53)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Agostino Mantovani (Brescia, Italija) (zastupnik: M. Merola, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- Utvrdi da je mjera o kojoj je tužitelj obaviješten putem sporne Obavijesti, kojom je Europski parlament ponovno odredio prava na mirovinu zbog prestanka aktivnosti i naložio povrat iznosa isplaćenog na temelju prethodnog određivanja mirovine, nepostojeća ili je poništi u cijelosti;
- naloži Europskom parlamentu povrat svih neopravdano zadržanih iznosa uvećanih za zakonske kamate od dana zadržavanja do isplate s nalogom Europskom parlamentu da postupi po presudi i poduzme sve potrebne korake, radnje i mjere kako bi zajamčio trenutačnu i potpunu uspostavu prvotnog iznosa mirovinskog davanja;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlamento.

Tužba podnesena 28. lipnja 2019. — Iccrea Banca protiv JSO-a**(predmet T-400/19)**

(2019/C 270/54)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rim, Italija) (zastupnici: P. Messina, F. Isgrò i A. Dentoni Litta, odvjetnici)

Tuženik: Comitato di risoluzione unico (Jedinstveni sanacijski odbor)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

A) Primarno:

— poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora br. SRB/ES/SRF/2019/10 od 16. travnja 2019. i, prema potrebi, njezine priloge, kao i sve eventualne kasnije odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora, iako još nepoznate, na temelju kojih je Banca d'Italia donijela odluke br. 0543938/19 od 24. travnja 2019. i br. 0733800/19 od 7. lipnja 2019.;

— dosudi banci ICCREA Banca naknadu štete koja se sastoji od većih plaćanja koje je ona izvršila, a koju joj je prouzročio Jedinstveni sanacijski odbor u izvršavanju svojih funkcija utvrđivanja doprinosa koje tužitelj treba platiti.

B) Podredno, i ako odbije gore navedene zahtjeve:

— proglasi nevaljanost članka 5. stavka 1. točke (a) i točke (f) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije⁽¹⁾, zbog neusklađenosti s temeljnim načelima prava Zajednice, posebno načelima jednakosti, nediskriminacije, proporcionalnosti, kako ih utvrđuje članak 2. EUA-a i tumači sudska praksa Suda Europske unije.

C) U svakom slučaju, naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru snošenje troškova nastalih u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova tužba podnesena je protiv Odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora br. SRB/ES/SRF/2019/10 od 16. travnja 2019. i njezinih priloga, kao i svih kasnijih odluka tog odbora, iako još nepoznatih, u skladu s kojima su u odnosu na tužitelja određeni doprinosi na temelju Delegirane uredbe EU 2015/63 o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na neprovođenju istrage, pogrešnoj ocijeni činjenica, povredi i pogrešnoj primjeni članka 5. točke (a) Uredbe EU/63/2015, kao i na povredi načela nediskriminacije i načela dobre uprave.
  - S tim u vezi navodi se da je Jedinstveni sanacijski odbor pogriješio u primjeni članka 5. točke (a) Uredbe 63/2015, pri utvrđivanju iznosa doprinosa koje duguje tužitelj, jer nije uzeo u obzir unutargrupne obveze.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na neprovođenju istrage, pogrešnoj ocijeni činjenica, povredi i pogrešnoj primjeni članka 5. točke (f) Uredbe EU/63/2015, kao i na povredi načela nediskriminacije i načela dobre uprave.
  - S tim u vezi navodi se da je Jedinstveni sanacijski odbor pogriješio u primjeni članka 5. točke (f) Uredbe EU/63/2015 i doveo do dvostrukog uračunavanja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonnosti postupanja tijela Unije kao kriterija za nastanak izvanugovorne odgovornosti na temelju članka 268. UFEU-a.
  - S tim u vezi navodi se da postupanje Jedinstvenog sanacijskog odbora sadrži sve relevantne pretpostavke za koje se u europskoj sudskoj praksi oduvijek smatra da su temelj za takav zahtjev, odnosno nezakonnost spornog postupanja institucija, postojanje stvarne štete i uzročnu vezu između takvog postupanja i navodne štete.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se, podredno i incidentalno, na povredi načela učinkovitosti, ekvivalentnosti i jednakog postupanja, koja dovodi do toga da se Uredba br. 2015/63 ne može primijeniti.
  - S tim u vezi navodi se da potencijalna neusklađenost između te uredbe i situacije u kojoj se nalazi tužitelj povrjeđuje gore navedena načela jer bi osobama koje se nalaze u istoj činjeničnoj situaciji kao ICCREA doprinosi bili smanjeni, što dovodi do nezakonitog pogoršanja situacije tužitelja, s posljedicom da se u sličnim situacijama postupa na različite načine.

(¹) SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR